

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Program dela pri izdelavi srednjeročnega družbenega plana

V skladu s programom pri izdelavi srednjeročnega družbenega plana za obdobje 1976–80 je bila aktivnost odbora za planiranje pri izvršnem svetu skupščine občine Domžale usmerjena prvenstveno v usklajevanje programov delovnih organizacij, samoupravnih interesnih skupnosti in krajevnih skupnosti ter v pripravo samoupravnih sporazumov za posamezne dejavnosti in izdelavo dogovora o temeljih družbenega plana občine Domžale.

Na podlagi zakona o temeljih sistema družbenega planiranja ter o družbenem planu Jugoslavije so osnova vseh samoupravnih, planov samoupravni sporazumi in dogovor o temeljih družbenega plana. Ti morajo biti sklenjeni v pisni obliki in šele na podlagi sklenjenih samoupravnih sporazumov in dogovorov o temeljih planov se lahko sprejemajo posamezni plani. Velik poudarek je odbor za planiranje namenil pripravi materiala za široko in perečo komunalno dejavnost, ki do avgusta lanskega leta, ko je bil objavljen osnutek družbenega plana občine Domžale, še ni bila dovolj obdelana.

Sedaj dajemo v 20-dnevno javno razpravo samoupravne sporazume o osnovah planov družbenih dejavnosti in dogovor o temeljih družbenega plana občine Domžale. Do 15. aprila je potrebno vse pripombe poslati na odbor za planiranje pri izvršnem svetu skupščine občine Domžale. 22. aprila bo dan v obravnavo Dogovor o temeljih družbenega plana občine Domžale in samoupravni sporazumi o osnovah planov v končni obliki, 29. aprila pa je predviden podpis vseh teh dokumentov.

Predlog družbenega plana bo izdelan do konca meseca aprila in bo dan v enomesečno javno razpravo, skupščina občine Domžale pa ga bo sprejela konec meseca maja. Do tega datuma morajo biti sprejeti tudi vsi plani delovnih organizacij, samoupravnih interesnih skupnosti in krajevnih skupnosti v občini Domžale.

Skupščina občine Domžale Izvršni svet

Občinski štab CZ je bil pripravljen

Zaradi nenadnega večjega sneženja, ki se je začelo 8. marca in se neprekinjeno nadaljevalo tudi 9. marca, se je sestal Občinski štab civilne zaščite in takoj aktiviral štabe v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih z namenom, da so pripravljene za ublažitev posledic, ki bi jih lahko povzročilo sneženje. Štab je načrtoval takojšnjo pomoč za tista območja, kjer bi lastni štabi s svojimi enotami ne mogli preprečiti večje škode.

V nekaterih delovnih organizacijah so takoj aktivirali tehnično-reševalne enote, da so sproti odstranjevale sneg s tistih objektov, ki bi bili zaradi obilnih snežnih

padavin lahko poškodovani.

Občinski štab pa je izvedel mobilizacijo za nekatera tovorna vozila, ki so ob pomoči Komunalnega podjetja pomagala pri odstranjevanju snega na najbolj kritičnih mestih in to pred Zdravstvenim domom, šolami, v Domžalah na Ljubljanski cesti v Stobu in drugod.

V tej neljubi situaciji ni primanjkovalo samoiniciative tako v OZD, kot v krajevnih skupnostih. To pa pomeni, da se vsi zadolženi zavedajo pomembne vloge organizacije civilne zaščite in da lahko Občinski štab koordinira delo, kadar bi bilo to potrebno.

Logar

POVABILO K VARSTVU OTROK

Vrtci ne morejo sprejeti vseh prijavljenih otrok v dnevno varstvo in vzgojo. Zaradi tega, da bi hitreje rešili obstoječo problematiko na tem področju

VABIMO DRUŽINE IN ŽENE,

ki imajo možnost doma sprejeti v 8-urno varstvo malčke do treh let, k sodelovanju, s čemer odpiramo možnost rednega delovnega razmerja po dogovoru.

Vse prijave in vloge sporočite ali oddajte na Skupnost otroškega varstva Domžale (montažna zgradba na dvorišču SOb Domžale — soba 14, telefon 72-022 interno 8). Vse informacije boste lahko zvedeli v razgovoru, ki ga bomo pripravili, takoj ko dobimo vaše prijave.

SKUPNOST OTROŠKEGA VARSTVA DOMŽALE

PREOBRAZBA NAŠEGA ŠOLSTVA

Že dalj časa se zavzemamo, da bi korenito spremenili vaš sistem, kajti ugotovitve kažejo, da sedanja stopnja razvoja naše družbe zahteva učinkovite posege tudi v našem šolstvu. Več kot enoletna prizadevanja — podkrepljena z resolucijami — so prišla tako daleč, da je pred nami odgovorna naloga: preobrazba sedanjega šolstva v usmerjeno izobraževanje.

Pred SZDL kot frontno organizacijo je postavljena odgovorna naloga: organizacija javne razprave v vseh sredinah, kar pomeni, da moramo v javne razprave pritegniti slehernega našega delavca in občana. Preobrazba šolstva ni samo stvar šole, ampak tudi organizacij združenega dela, sindikatov, mladine, zveze komunistov in vseh tistih, ki so neposredno odgovorni za nadaljnji razvoj kadrovske politike.

Postavljena izhodišča so široka osnova za vsebinske razprave, kako z vzgojo in izobraževanjem spremeniti sedanje oblike, obstoječe učne programe, metodo učenja, kako stalno usposabljam mlade in delovnega človeka za delo, zasledovati njegov sistem in ga v šoli usposobiti tudi za samoupravljanje. Javna razprava mora biti v občini zaključena do konca meseca aprila in tudi izoblikovana stališča do usmerjenega izobraževanja.

Če se zavedamo, da moramo s 1. fazo usmerjenega izobraževanja začeti že v letu 1977/78 in da moramo do takrat rešiti vsa odprta vprašanja od materialne osnove, programov in kadrov, potem prevzemamo v tem času veliko odgovornost, ki jo moramo izpeljati. Vsebinske razprav o programi in na podlagi teh se bomo odločali o smereh in področjih šolanja. Vemo kaj potrebuje gospodarstvo in vemo kaj bi morala dati sodobna šola, zato je naša dolžnost, da se vključimo v razprave povsod, kjer bodo potekale.

V DANAŠNJI ŠTEVILKI:

- * V SKUPŠČINSKEM POROČEVALCU STOPNJE SKUPNE PORABE 1976
- * RAZPIS STANOVANJSKIH POSOJIL
- * RAZPIS ZA STAVBNA ZEMLJIŠČA
- * PRAZNOVANJA OB 8. MARCU

Na pragu spomladi nas je presenetil zapozneli sneg

Praznovanje 8. marca v naši občini

Letošnje praznovanje 8. marca je bilo organizirano v vseh Krajevnih skupnostih in delovnih kolektivih. Iz posameznih krajev nam sporočajo o tem, kako so družbenopolitične organizacije skupaj z vodstvi šol organizirale proslave in se spomnile 8. marca – mednarodnega dneva žena.

Mnogo besed je bilo povedano o tem, kako so živele žene v preteklosti, kakšen je bil njihov delovni dan, kako so se borile za svoje socialne pravice in kako so znale skrbeti tudi za svoje otroke in jim pri vsem pomanjkanju dajale materinsko ljubezen. Veliko misli je bilo izrečenih tudi o samem pomenu mednarodnega leta žensk, ki se je zaključilo ob letošnjem praznovanju in o tem, kako se žene vedno bolj uveljavljajo na vseh področjih dela.

Na mnogih proslavah smo spoznali lik naše žene, ki je morala prenašati zapostavljenost v stari Jugoslaviji, žene-borke, ki se je enakopravno z moškimi borila za osvoboditev in revolucionarno preobrazbo naše družbe, spoznavali smo podobo neutrudljive delavke pri obnovi domovine in nenehnega prizadevanja za gospodarski razvoj, njeno prizadevanje za vse večje uveljavljanje v samoupravljanju in za odločanje o tistih zadevah, ki bi razbremenile njen delovni dan.

Povsod je bila prisotna misel, da smo veliko storili za to, da bi naša žena v resnici postala lahko nosilka vseh samoupravnih dogovorov, ki neposredno zadevajo vprašanje doma, otroškega varstva in šole in da smo morda premalo pozornosti posvetili temu vprašanju.

Slišali smo o tem, da število zaposlenih žena v naši občini pomeni velik doprinos k ustvarjenemu dohodku, da pa iz tega dohodka ne dobiva žena vsega tistega, kar bi nujno potrebovala, to je v prvi vrsti urejeno otroško varstvo in družbeno prehrano. Žena – delavka, žena – samoupravljalica, žena – delegatka, – mnogo besed, ki spadajo k pojmu sodobne žene, ki imajo velik vsebinski pomen, pa čestokrat nimajo še vse podpore in pravičnega razumevanja.

Tudi druga stran naše žene ni ostala ob strani. V neštetihih besedah je bilo povedano tisto, o čemer so pisali mnogi pisatelji in pesniki, to je o ženi materi in njeni ljubezni ne samo do lastnih otrok, ampak do otrok vsega sveta. Veliko besed je bilo povedanega o humanosti, o tisti globoki notranjosti, ki jo otroku lahko nudi samo mati, in ki ima najgloblji vpliv na človekovi življenjski poti.

Brez dvoma lahko ugotovimo, da je bilo ob vseh teh slavjih veliko prisrčnosti in danih tudi veliko spodbudnih misli, za uresničitev katerih pa se bomo morali bolj kot doslej prizadevati vsi skupaj.

In kako so potekala ta praznovanja?

MORAVČE

Krajevne organizacije in šolski otroci so pripravili prijetno srečanje v Osnovni šoli. Kulturni program je bil resnično prisrčno izveden, saj so otroci od najmlajših do starejših prisrčno pokazali lik naše žene v vseh obdobjih zgodovine, predvsem pa njeno skrb za svoje lastne otroke. Veliko lepih besed in čustveno zapetih pesmi je marsikateri materi orosilo oko, kajti v spominu so podoživljale čas svoje mladosti, ki je bil bistveno drugačen, kot ga živijo njihovi otroci danes.

Na skupnem srečanju, katerega se je udeležila tudi predsednica Občinske konference SZDL tovarišica Marija Ivkovič, so zbrane žene spregovorile o mnogih odprtih vprašanjih Moravske doline, predvsem pa o tistih problemih, ki jih občutijo ob svojem vsakdanjem delu in življenju. Izvolile so svoj odbor, ki jih bo povezoval ob kooperaciji, da bodo ob skrbi za posodabljanje kmetij, dosegale tudi svojo boljšo usposobljenost.

VIR

Socialistična zveza, Kulturno prosvetno društvo Franc Bukovec, učenci Osnovne šole Josip Broz-Tito in otroci Vrtca dr. Igorja so pripravili proslavo s prisrčnim kulturnim programom. Poleg tega so obiskali vse bolne žene na domu, jim čestitali za praznik in jim izročili skromna darila. Ob tej priliki je Krajevna skupnost Tomo Brejc Vir pomagala organizatorjem in jim dodelila 6.000 dinarjev. To jim je zadostovalo, da so lahko obiskali 150 občanov in se z njimi v prisrčnem srečanju tudi pogovorili o mnogih vsakdanjih zadevah.

DOM POČITKA MENGEŠ

Pionirji osnovne šole Matije Blejca iz Mengša so pripravili program in čestitali oskrbovankam v Domu počitka na otroško prisrčen način. Program so pripravile tovarišice: Trobčeva, Makarjeva in Flajšmanova ob sodelovanju Pavla Kosca in Pepce Blejčeve.

Same oskrbovanke pa so ob tej priliki pripravile razstavo izdelkov, na kateri so prikazale svojo dejavnost in s tem dokazale, da se v domu ne dolgočasijo in da s koristnim delom pomagajo sebi in ostalim za razvedrilo.

Ob tej priliki se vse oskrbovanke zahvaljujejo vodstvu šole in otrokom za prisrčno pripravljen program in za mnoga srečanja, ki jih pripravijo skupaj ob raznih prilikah.

MENGES

V kulturni dvorani je bila osrednja proslava namenjena ženam in materam. Program je pripravila

(Nadaljevanje na 3. strani)

Prisrčno pripravljenim programom so v Moravčah vsi prisotni z zanimanjem prisluhnili

Učenci Osnovne šole so pripravili prijeten program o tem kaj delajo njihove mamice v večernih urah

Krajani Mengša in okolice so v velikem številu napolnili dvorano Kulturnega doma

Dramska sekcija Šolskega kulturnega društva je pripravila igrico Janko in Metka

Tudi v Jaršah so se zbrali občani ob prazniku žena

Kulturni program so pripravili učenci Osnovne šole Josip Broz Tito

Občani Lukovice in okoliških vasi so se zbrali na slovesnosti

Učenci Osnovne šole Janko Kersnik Brdo so med drugim prikazali, kako si zamišljajo samoupravljanje

Na sliki vidimo del udeleženk srečanja v Domžalah, ki ga je organiziral Krajevni odbor ZVVI

V kulturnem programu so domžalskim ženam povedali veliko besed o življenju žene skozi desetletja učenci Osnovne šole Josip Broz Tito, člani mladinske organizacije in vzgojiteljica Kovačeva

Na proslavi 8. marca se je v Dobu prvič predstavil Mešani pevski zbor Prosvetnega društva Dob

Tudi v Radomljah je bilo na proslavi veliko krajanov, ki so spremljali zanimiv kulturni program

(Nadaljevanje z 2. strani)

dramska sekcija Šolskega kulturnega društva z uprizoritvijo igrice Janko in Metka. O pomenu praznika je spregovoril predstavnik družbenopolitičnih organizacij, mengeška godba pa se je občanom predstavila z novim kapelnikom in dobro naštudiranim programom. Prisotni so bili zadovoljni, saj je bil stik med otroci in poslušalci pristrčen, ravno tako pa so ubrani akordi godbe zadovoljili poslušalce.

Otroški pevski zbor, ki je sodeloval pri igri ob spremljavi orkestra, je vzbudil še posebno pozornost, saj je živo dopolnjeval tudi baletni spored ob sami igrici.

JARŠE

Krajevne organizacije v Jaršah so pripravile srečanje ob dnevu žena v Gasilskem domu. Program so izvajali učenci Osnovne šole Josip Broz-Tito. Posebno dopadljivi so bili najmlajši in pa pevki, ki sta peli pesem o materi. Žene s tega terena so zbrale 1.000 dinarjev in jih poklonile Pionirskemu odredu Osnovne šole Josip Broz-Tito za dolgoletno in pristrčno sodelovanje na mnogih slovesnostih v tem kraju.

LUKOVICA

V Kulturnem domu so družbenopolitične organizacije in učenci Osnovne šole Brdo pripravili program in z recitacijami ter igrico prikazali delovno ženo in njeno aktivno udejstvovanje v družbenem življenju. Po kulturnem programu je bilo tudi tu tovariško srečanje, na katerem so potekale razprave o delu žena in o tem kako tudi v tem kraju bolj vključiti v delo vse tiste, ki že sedaj v raznih organizacijah rešujejo probleme samega kraja.

DOMŽALE

Krajevna organizacija Zveze vojaških vojnih invalidov je tako, kot vsako leto pripravila srečanje za svoje članice v prostorih Dijaškega doma v Domžalah. Predstavniki organizacije je pozdravil vse navzoče, v kulturnem programu pa so sodelovali pevski zbor Osnovne šole Josip Broz-Tito, člani aktiva ZSMS in vzgojiteljica v Dijaškem domu tovarišica Kovačeva. Tudi tukaj so žene sproščeno spregovorile o odprtih vprašanjih in o tem, da se organizacija vedno zanima za njihovo življenjsko počutje in jim skuša pomagati pri premagovanju vsakodnevnih težav.

VRHPOLJE

Politične organizacije v Krajevni skupnosti Vrhpolje-Zalog so skupaj z Osnovno šolo na Vrhpolju in pevskim zborom iz Moravč pripravile kulturni program in počastile žene ob njihovem prazniku. Ravno tako, kot v drugih krajih, so na domu obiskali tiste, ki se tega srečanja niso mogle udeležiti.

DOB

Krajevna konferenca SZDL je skupaj z Osnovno šolo, Prosvečnim

društvom „Jožef Virk“ in osnovno organizacijo ZSMS Dob pripravila slovesnost za vse ženske iz te Krajevne skupnosti. V pristrčnem programu so sodelovali otroci pod vodstvom Sonje Jarc, harmonikarji pod vodstvom Antona Semeja, Stobljanski oktet pod vodstvom Karla Leskovca.

Ob koncu prireditve pa je nastopil Mešani pevski zbor prosvetnega društva iz Doba, ki ga vodi Leskovec. Ta zbor je bil ustanovljen koncem leta 1975 in v njem prepeva 45 pevcev. Občinstvo je bilo prijetno presenečeno ob petju novega pevskega zbora, saj pomeni začetek nove dejavnosti na glasbenem področju v tem kraju.

Člani Kluba OZN na Osnovni šoli Dob so pripravili razstavo „Ob 8. marcu“, na kateri je bila predstavljena žena kot dekle, mati, partizanka in delavka, prisotne pa so seznanili tudi o življenju žena na drugih kontinentih. Razstavo so prijetno popestrili prosti spisi in risbe učencev.

RADOMLJE

Svojim materam in vsem, ki so se zbrali v dvorani Kulturnega doma, so pripravili prijeten večer učenci Osnovne šole Radomlje in člani osnovne organizacije ZSMS. Pristrčnost, toplina besed, ki je prihajala do poslušalcev, je ustvarila domačnost in zavest, da je ta večer resnično posvečen tistim, ki znajo vedno s svojo besedo najti pravo mesto v naših srcih.

To je le nekaj utrinkov iz mnogih srečanj ob letošnjem 8. marcu v nekaterih krajih v naši občini, čeprav vemo, da so tudi povsod drugod pripravili svojim ženam, tovarišicam in sodelavkam prijetna srečanja in jim zaželeli vse najboljše ob njihovem prazniku.

Zbrano iz dopisov posameznih dopisnikov

RAZPIS VAJENIŠKIH MEST

Svet za medsebojna razmerja Papirnice Količevo razpisuje za šolsko leto 1976/77 sledeča prosta učna mesta:

strojni ključavničar	4
elektrikar	3
strugar	2
varilec	2
klepar	1
kovač	1
vodovodni instalater	1
poklicni papiričar	10

Pri izbiri kandidatov imajo prednost učenci z boljšim učnim uspehom.

Pismene prijave sprejema kadrovski oddelek Papirnice Količevo.

Svet za medsebojna razmerja

MELODIJA

MENGEŠ

ZNAK KVALITETE

Srečanje ob dnevu žena

Ob Dnevu žena se spominjamo velike vloge žene v naši družbi, zato nikakor ne smemo prezreti vloge žene – borke.

Obiskali smo najstarejšo borko v krajevni organizaciji ZB NOV Vir Antonijo Kosirnik z Vira. Rodila se je leta 1894 na Podrečju. Preživljala se je s slamnikarstvom. Sprva je delal v Domžalah, nato pa je za boljšim zaslužkom odšla v Zagreb. Na svojem delovnem mestu je spoznala poniževanje in zapostavljanje, ki so ga bile deležne ženske.

Poročila se je, ko ji je bilo 26 let. Rodila je štiri otroke, vendar je najmlajši kmalu umrl. Z možem Ivanom sta jih vzgajala v duhu naprednih idej, zato so se že leta 1941 povezali z OF in se vključili v osvobodilno gibanje. Sinova Franci in Ivan sta zgodaj spomladi l. 1943 odšla v partizane. Moža so ji odpeljali v taborišče. Kmalu zatem pa je odšla tudi Antonija s hčerko Marijo. Skupaj so se borili v Kamniškem bataljonu, dokler niso Antonijo poslali domov, ker zaradi rahlega zdravja ne bi vzdržala naporov, ki jih je zahteval boj.

Ob Dnevu žena smo obiskali tudi Antonijo KOSIRNIK

Delo naj bi nadaljevala kot terenška delavka, vendar so zanj izvedli domači izdajalci. Izročili so jo nacistom, ki so jo odpeljali v taborišče, kjer je dočakala svobodo. Sin Franci, s partizanskim imenom – Bovdek je padel, Ivan in Marija – Cveta pa sta se vrnila domov kot oficirja JLA. Antonija se je po vmitvi iz taborišča aktivno vključila v družbenopolitično delo na Viru. Kljub dvainosemdesetim letom je vedra in nasmejana. Veliko bere in zelo rada obuja spomine na mladost in borbo, v kateri je sodelovala.

Vsi občani in borci ji čestitamo ob Dnevu žena in ji želimo še mnogo srečnih dni.

Franc Zorman

Podeljene plakete vzornega voznika

V prostorih občinske skupščine je bila v petek, 12. marca manjša slovesnost, na kateri je predsednik skupščine tovariš Jernej Lenič podelil 11 plaket „VZORNEGA VOZNIKA“, s katerimi je odlikoval naše voznike republiški Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

Predsednik občinskega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, tovariš Franc Ravnikar je pozdravil vse nagrajence in predstavnik oddelka za notranje zadeve pri skupščini občine, ki so se udeležili te slovesnosti. V svojem govoru je poudaril velik pomen, ki ga imajo poklicni vozniki pri opravljanju svojega dela in tudi dejstvo, da so s svojim zgledom dokazali, da znajo ceniti tako življenje kot materialne dobrine, ki so jim zaupane.

Predsednik Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu tovariš Franc Ravnikar je na sprejemu pri predsedniku pozdravil vse odlikovance in ostale goste

Predsednik skupščine občine tovariš Jernej Lenič pa je v svojem pozdravu slavljencem med drugim dejal:

„Živimo v času silnega razvoja znanosti in tehnike, kjer ima posebno mesto tudi javni promet. Smo v takem obdobju, da nam vedno znova zmanjkuje časa in se vse naše življenje počasi spreminja v ogromen prometni tok, ki je vsako leto bolj divji, vedno hitrejši, nevarnejši in brezobziren do samega sebe in do vsega s čemer se srečuje.“

Komaj imamo čas, da sami sebe vprašamo, kakšni smo mi kot udeleženci prometnega toka, in še kadar se vprašamo, se navadno takrat, kadar smo priča prometne nesreče znanca ali prijatelja. Tu ste zbrani nekateri tovariši, ki ste se v tem prometnem toku obnašali tako, da boste prejeli plaketo: „VZORNI VOZNIK“. To je visoko in pomembno priznanje, ki ima toliko večjo vrednost in toliko globljo vsebino, kolikor bolj raste tehnika in z njo promet in naglica. Prepričan sem, da nam je znano, komu pripada to lepo priznanje: treznim, vedno prisebnim voznikom, ki spoštujejo prometni red, disciplino in zakon in se vedno zavedajo svojih dolžnosti do sebe in vseh, s katerimi se srečujejo.

To pa ni vse, kar je lastno vzornemu vozniku. Gre za tiste vrline, o katerih je težko napisati pravilnik. Vzorni voznik je lahko samo, kdor je poln humanizma in človečnosti, kdor je pripravljen vedno, povsod in vsakomur pomagati v nesreči.

Vzorni voznik je poln pravega, iskrenega tovarištva do vseh, s katerimi se

srečuje na cesti. Poln je srčne kulture, predan vozniški etiki in morali, ki bi morala veljati za vsakega voznika po vsem svetu.

Te in podobne vrline in lastnosti so take, ki jih ne moremo dobiti z nobenim izpitom in priučevanjem, to so najgloblje lastnosti, zaradi katerih je človek sploh človek in zaradi katerih le redki vozniki nosijo znak vzornega voznika. Podeljevanje plaket nam s tem dokazuje, da je tudi promet lahko velika, pomembna in dragocena šola človeku v smislu vzgoje značaja, pa tudi v smislu načel družbene samozasčite, če se redno zavedamo koristi pa tudi neprecenljive škode, ki jo lahko povzročimo kot udeleženci v prometu.“

Plaketo „VZORNI VOZNIKI“ so prejeli naslednji tovariši:

1. Andrejka Martin iz Šentvida
2. Cerar Rudolf iz Lukovice
3. Hribar Janez s Podrečja
4. Kenda Boris iz Domžal
5. Kersnik Franc iz Brda pri Lukovici
6. Kokalj Milan iz Moravč
7. Loboda Ivan iz Štude
8. Marčun Jože iz Domžal
9. Ošep Ivan iz Domžal
10. Pavošević Ivan iz Domžal
11. Žargi Jože iz Mengša.

V RAZGOVORU je bilo odprtih veliko vprašanj, saj promet v naši občini predstavlja tisto področje, ki smo mu do sedaj posve-

bljnjši prihodnosti tudi sprovesti v življenje:

1. Glede na to, da obstojajo pri Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu posamezne komisije, ki pripravljajo programe za svoje delo, bi bilo potrebno stalno zasledovati delo teh komisij; tako na področju krajevnih skupnosti in delovnih organizacij, cestne signalizacije in dela s srednješolsko mladino.

2. Brez dvoma bi bilo potrebno dokončno izpeljati akcijo o izvedbi predavanj za vse člane Zveze soferjev in avtomekanikov in Avto-moto društev glede na določbe novih cestno-prometnih predpisov in zakona o varnosti v cestnem prometu. V to akcijo bi se morala vključiti tudi socialistična zveza in vsi tisti dejavniki, ki bi lahko prispevali k temu, da bi akcija v celoti stekla.

3. Vprašanje prometa v mestnih naseljih bomo morali v bodoče reševati skupaj s sprejemanjem urbanističnih planov, kajti drugače si ne moremo predstavljati tega, da bi lahko rešili promet tako, kot bi bilo to potrebno.

4. Vprašanju cestne signalizacije bomo morali posvetiti veliko več pozornosti. Sedanje stanje ni odraz zakona in zaradi tega čestokrat prihaja do nepravilnosti v samem cestnem prometu.

5. Številne nesreče na naših cestah – v letošnjem letu že 12 smrtnih žrtev v občini – narekujejo vsem, da se bolj angažirajo pri posredovanju prometne problematike in same vzgoje ne samo voznikov, ampak vseh udeležencev v javnem prometu.

Plaketo „VZORNI VOZNIK“ je prejel tudi Rudolf Cerar iz Lukovice, ki je prevozil preko 3.600.000 km po najrazličnejših cestah naše domovine

čali premalo pozornosti. Dejstvo je, da imamo v občini 7.900 registriranih motornih vozil in da smo imeli konec decembra 11.346 voznikov motornih vozil, kar pomeni, da ima vsaj tretji občan naše občine vozniški izpit. Zaradi tega je prišlo v razpravi do več odprtih vprašanj, kako v bodoče nuditi vsem tem voznikom določila novih zakonov in jih usposobiti, da bodo skrbeli tudi za varnost v cestnem prometu.

Iz razgovora povzemamo nekatere zaključke, ki bi jih morali v

6. Glede na to, da je Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu poleg sveta za ljudsko obrambo tisti, ki ima veliko in pomembno vlogo tudi na področju družbene samozasčite, bomo morali v bodoče razmišljati tudi o človeku, ki bi usklajeval celotno problematiko na tem področju in skrbel za to, da bi plodno reševali mnoga odprta, pa vendar gospodarsko in življenjsko zelo pomembna vprašanja.

(Nadaljevanje na 5. strani)

Predsednik skupščine občine izroča priznanje Martinu Andrejki. V ozadju predsednik komisije za odlikovanja pri Svetu tovariš Roman Serianz

Zanimivi so bili tudi razgovori o tem, kako vozniki sami prispevajo k stabilizaciji, saj s prevozi lahko močno vplivajo na samo poslovanje. Poleg tega smo slišali tudi to, da je poklicni voznik Rudolf Cerar iz Lukovice v času aktivnega opravljanja poklica prevozil kar 3.600.000 km in to po cestah, ki niso bile sodobno urejene. Tudi vprašanje odvzema voznških dovoljenj je bilo načeto v razgovoru,

to namreč povzroča življenjska vprašanja predvsem za poklicne voznike, ker z odvzemom dovoljenja v bistvu izgubijo lahko tudi delovno mesto.

Brez dvoma je to srečanje odprlo vrsto vprašanj, o katerih bo potrebno organizirano razpravljati na vseh nivojih in povsod, saj je to tudi del družbene samozaščite in varnosti naših občanov.

Nove oblike otroškega varstva

ISČEMO VARUHNJE IN VARSTVENE DRUŽINE ZA VAROVANJE OTROK NA DOMU

Naša družba se hitro razvija in zahteva od ženske, da se intenzivno vključuje v družbeno delo in v neposredno proizvodnjo. Taka vključitev pa zahteva istočasno reševanje problema varstva otroka zaposlene matere. Potrebe po organiziranem varstvu in širokem zajetju otrok v predšolsko vzgojo ne moremo pokriti samo s hitrejšo

gradnjo vzgojnovarstvenih zavodov, ker so nam za to potrebna večja sredstva, kot jih danes imamo in daljše obdobje. Zaradi tega vključuje Skupnost otroškega varstva v svoj program tudi urejanje varstva najmlajših predšolskih otrok v varstvenih družinah, da bi lahko večjemu številu otrok čim prej zagotovili ustrezno nego in predšolsko vzgojo. Z delom strokovnih služb in z družbeno pomočjo bi dvignili na višjo kvaliteto raven obliko, ki že obstaja in je bila do sedaj brez strokovne in finančne družbene pomoči.

Vsaka žena ali varstvena družina bo hotela vedeti, kaj bo pridobila, ko se bo odločila, da v svojem stanovanju varuje otroke iz drugih družin. Tu gre za sporazum, ki bo urejal osnovna vprašanja tega odnosa. Tako število otrok, ki jih bo varovala (ti naj bi bili zlasti v starosti od 8 mesecev do treh let, vendar največ do pet otrok), delovni čas, njegovo razporeditev, upoštevajoč odmore, letne dopuste, primere bolezni, prehrano otrok, sistematske preglede varuhinj in izobraževanje ter druge pogoje, ki so značilni za novo obliko delovnega razmerja.

Varovanje na domu, ki ni nekaj novega, pa bi pri takem dogovoru z varuhinjo in varstveno družino prineslo pravice in dolžnosti, ki jih sedaj starši varovanih otrok niso imeli. Tako bi zagotavljali zaposleni ženi vse pravice iz delovnega razmerja, zlasti pa socialno zavarovanje, pravico do osebnega dohod-

ka, pravico do dopusta v trajanju 18 dni (ko varuhinja nepretrgoma dela 6 mesecev), pravico do 42 urnega delovnega tedna, v nasprotnem primeru pa ustrezno doplačilo staršev. Prav tako bi varuhinja imela stalno pomoč Vzgojno varstvenega zavoda za njeno usposabljanje in vse ostale pravice, ki veljajo za varuhinje v sorazmerju delovnemu prispevku, ki ga vlaga v delo.

Kaj pa starši? Poleg tega, da bi uspeli dobiti organizirano varstvo, bi bili tudi deležni družbene pomoči pri pokrivanju stroškov za varstvo v drugih družinah, kar sedaj niso dobivali.

Veliko nerešenih problemov otroškega varstva poznamo, poznamo pa tudi veliko žena, ki bi želele sprejeti otroke v organizirano obliko varstva na domu. Veliko takih družin že obstaja, pa je zadovoljstvo morda enostransko in bi se z družbeno pomočjo dalo marsikaj urediti boljše, v prid staršem in varuhinjam. To pa je osnovni smisel našega poziva varuhinjam in varstvenim družinam.

Skupnost otroškega varstva in Vzgojno varstveni zavod vabita vse, ki že izvajajo varstvo otrok iz drugih družin in tistih žena in družin, ki bi to želele, da nam pomagata s svojimi izkušnjami pri vpeljavi te oblike povezovanja med zasebnim in družbenim sektorjem, ki skriva veliko pozitivnega za obe sporazumevajoči se strani.

Pri postavljanju higienskotehničnih in pedagoških načel pri izbiri družin in varuhinj ne mislimo postavljati pogojev, ki bi zahtevali nemogoče stvari, zavedajoč se stare izkušnje, da so sonce, voda in zrak najboljši zdravnik, še več, najboljši čuvár in ohranjevalec otroškega zdravja. Z majhno ureditvijo takšnih pogojev pa bodo sporazumne stranke verjetno najzadovoljnejše še bolj pa preskrbljeni starši. Saj dostikrat ne postavljamo vprašanja, kako in koliko, vendar iščemo rešitev, tu se nam pa ponuja. Starši sami bodo najkritičnejši inšpektor, varuhinja pa najskrbnejša negovalka. Tudi oprema, ki jo povsod že imamo in mislimo, da je neuporabna za tovrstne namene,

nam verjetno ne bo delala težav, ker se bomo sporazumeli, kaj je potrebno.

Hrana in predvsem njen sestav je stvar, ki je zelo pomembna za malčka, ki se hrani v varstvenih družinah. Varuhinja ali varstvena družina bi sama pripravljala hrano (zajtrk, malico, kosilo in popoldansko malico). Glede prehrane obstaja možnost, da Vzgojnovarstveni zavod v okviru svojih potreb nabavlja tudi prehrano za varovane otroke v drugih družinah. Tu bi se dalo z dogovorom reševati odnose in mogoči sta dve rešitvi, ki bi jih varuhinje imele na razpolago: ali same pripravljajo hrano vključno z nakupom, ali dogovorom z Vzgojnovarstvenim zavodom. Seveda pa bi se držali načel o hrani, da je pestra, prilagojena osebnim potrebam otroka. Seveda bi varuhinja lahko takšne nasvete dobivala na željo v VVZ, ki bi sprejel svetovalno vlogo tudi v tem pogledu.

Rekli smo, da težimo k temu, da približamo kakovost storitev tistim, kot jih imajo otroci v vzgojnovarstvenih ustanovah. S temi prizadevanji bomo seveda rešili tudi strošek varstva na domu, ki se pojavlja in ga z nekaterimi materialnimi stroški lahko zmanjšamo, pri drugih pa povečamo, predvsem zaradi manjšega števila otrok. Vendar se tu skriva mnogo stvari, ki bi se dogovorno lahko zelo ugodno rešile, tako za varuhinjo in varstveno družino, kot za starše varovancev. Sestava poprečnih stroškov nam to potrjuje. Strošek bi delili na vzgojo in varstvo, v kar je zajet tudi osebni dohodek varuhinje, prehrano, upravljanje, kar bi skupaj z izplačevanjem osebnega dohodka in drugimi upravnimi posli prevzel Vzgojnovarstveni zavod ter stroške čiščenja, in vzdrževanja, ki so tudi stvar dogovora.

Tudi plačevanje staršev otrok v varstvenih družinah je stvar, ki bo postala dogovorno področje pri sklenitvi, vendarle pa se tu misli na tisti družbeni vpliv, ki zagotavlja staršem stalnost in sigurnost pri plačilu ter, kar je najvažnejše, družbeno pomoč.

Janez Pernuš

KINEMATOGRAFI PREDVAJAJO

KINO DOMŽALE:

- 27. – 29. III. JUNAKI, it. b. film
- 30. III. – 1. IV. EDITH PIAF, fr. b. film
- 3. – 5. IV. ZLOČIN V ORIENT EXPRESU, brit. b. film
- 6. – 8. IV. MANEKENKA IN MINISTER, fr. b. film
- 10. – 12. IV. AMAZONKE, it. fr. b. film
- 13. – 15. IV. OD ARDENOV DO PEKLA, it. fr. b. film

KINO RADOMLJE:

- 27. – 28. III. VELIKI DIKTATOR, amer. film
- 30. III. – 1. IV. ALICE NE ŽIVI VEČ TUKAJ, amer. b. film
- 3. – 4. IV. PAZI, DA NE BO ZMEDE, it. b. film
- 6. – 8. IV. KAJ TE MOŽ PUŠČA SAMO, amer. b. film
- 10. – 12. IV. ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU, nem. b. film
- 13. – 15. IV. ZDRAVNIK POPAUL, fr. b. film

KINO MENGEŠ:

- 27. – 28. III. KARAMBOL, it. b. film
- 30. III. – 1. IV. LJUBEZEN SAMO DO POLNOČI, amer. b. film
- 3. – 4. IV. LEGIJA PROKLETIH, it. nem. b. film
- 6. – 8. IV. OBRAČUN PRI OK KORALU, amer. b. film
- 10. – 11. IV. STEZA SLONOV, amer. b. film
- 13. – 15. IV. ALICE NE ŽIVI VEČ TUKAJ, amer. b. film

Otroci v družinskem varstvu, katero bo postalo načrtno organizirano tudi v naši občini

„OKROGLA MIZA V TOSAMI“

Konferenca mladih v kmetijstvu pri Predsedniku Občinske konference Zveze socialistične mladine Slovenije Domžale je v ponedeljek, 2. februarja 1976 pripravila problemsko konferenco o kmetijstvu v naši občini. Konferenca se je poleg precejšnjega števila predstavnikov vseh treh osnovnih organizacij ZSMS iz kmetijstva udeležilo tudi precej predstavnikov kmetijskih organizacij v naši občini, delegacije kmetov in družbenopolitičnih organizacij.

Po izvolitvi organov konference je predsednik konference mladih iz kmetijstva Janez Abe podal poročilo o delu mladih kmetovalcev. V začetku lanskega leta so bili ustanovljeni aktivni mladih kmetovalcev, ki so sedaj OO ZSMS in ki združujejo mlade kmečke fante in dekleta v kmetijstvu v enotno organizacijo mladih. V tem letu obstoja so mladi kmetovalci dosegli že lepe uspehe.

Naj naštejemo le nekatere:

- organizacija 120 mladih kmetovalcev v tri OO ZSMS, ki aktivno delajo;
- organizacija strokovne ekscurzije v Logarsko dolino; — sodelovanje pri delovnih akcijah;

- udeležba v različnih oblikah družbenopolitičnega usposabljanja (politična šola, seminarji, posveti);
- sodelovanje pri akcijah OK ZSMS Domžale in pri akcijah drugih OO ZSMS;

- tekmovalstvo v kvizu Kaj veš o kmetijstvu, o oranju, organizacija tekmovalstva v košnji, za najboljšega pridelovalca silaže in semenske kornuže itd.

Navedene akcije kažejo na precejšnjo aktivnost mladih kmetovalcev, ki pa se soočajo z nekaterimi problemi, ki jih bodo ob pomoči starejših rešili. Eden izmed njih je problem financiranja (ki so ga delno že rešili), nimajo svojih prostorov, premalo jih je organiziranih, manjka jim strokovnih sodelavcev in podobno.

V razpravi, ki je sledila poročilu, so sodelovali mladi kmetovalci iz vseh treh osnovnih organizacij. Poročali so o svojem delu, o obisku sestankov, o problemih, ki jih imajo, o pomajkljivosti, ki se kažejo v organizaciji mladih kmetovalcev. V razpravi so sodelovali tudi člani kmečke delegacije, predstavniki pospeševalne službe Emona Kooperacija, izvršnega sveta in družbenopolitičnih organizacij. Podali so nekaj predlogov za izboljšanje in dopolnitev programa in poudarili, da bodo morali mladi kmetovalci v svoje vrste pritegniti še večje število mladih. Najdlje so se razpravljali zadržali ob problemu informiranja mladih kmetovalcev, ki je zelo slabo razvito. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev si mladi ne morejo zagotoviti lastnega časopisa, o svojem delu bodo obveščeni preko občinskega lista.

Po razpravi so mladi kmetovalci soglasno sprejeli program svojega dela z nekaterimi dopolnitvami iz razprave. Program je sestavljen do meseca aprila in obsega področja od idejnopoličnega izobraževanja do strokovnega usposabljanja in udeleževanja na kulturnem in športnem področju. Po sprejemu programa je bil na vrsti drugi problemski del konference.

Uvodni referat je podal Janez Abe, ki je v njem opozoril na nekatere probleme mladih kmetovalcev, ki se kažejo v občini Domžale. Občina spada med razvite, status kmeta ima 11 % prebivalstva, kar je sorazmerno veliko, če vemo, da ima družbeni sektor skoraj vse ravninske predele. Opozoril je na problem združevanja sredstev kmetov za nakup mehanizacije, problem izsuševanja obdelovalnih površin, kreditiranja mladih kmetovalcev ob nakupu umetnih gnojil in krmil ter mehanizacije in še na nekatere aktualne probleme v kmetijstvu. Razprava, ki je sledila, se je

najprej dotaknila problema izobraževanja mladih kmetovalcev. Mladi so povedali, da še nimajo dovolj možnosti za šolanje ob delu, vsekakor pa so njihove možnosti bistveno manjše od tistih, ki jih imajo njihovi vrstniki v tovarnah. Zato je bil sprejet sklep, da je potrebno vsem mladim, ki bi želeli obiskovati šole za mlade kmetovalce ali kakšno drugo izobraževanje, šolanje omogočiti s stipendijami ali kako drugače.

Problem informiranja je zelo aktualen. Mladi kmetovalci so premalo informirani, pa če pogledamo s strokovnega ali s kakšnega drugega stališča. Mladi kmetovalci so sklenili, da bodo izdajali informativni bilten, v katerem bodo obveščali svoje člane o spremembah zakonov, ki se tičejo kmetovalcev, o strokovnih novostih, o delu mladinske organizacije in drugem. Poleg tega pa si bodo skušali tudi v občinskem časopisu zagotoviti nekaj prostora.

Sodelovanje med zasebnimi kmetovalci, kooperacijo in družbenim sektorjem je premajhno. S kvalitetnejšim in tesnejšim sodelovanjem bi mladi kmetovalci dosegli še večje uspehe pri svojem delu. Razprava se je dotaknila tudi strokovnega usposabljanja mladih kmetovalcev. Le-ti so izrazili željo, da bi ob strokovnem vodstvu obiskali moderne kmetije ali pa obrate kooperacije in se tako čimbolje seznanili z modernjšim kmetijstvom. Več pozornosti bi bilo potrebno posvetiti tudi izobraževanju mentorjev, katerih pomoč bo potrebna pri delu mladih kmetovalcev.

Izražena je bila želja po agronomu s splošnim znanjem o kmetijstvu, podan pa tudi predlog o poenostavljenem regisriranju kmetijskih proizvodov (mleka).

Ob koncu konference so bili sprejeti sklepi, ki jih bo potrebno čimprej uresničiti, da bo konferenca res dosegla svoj cilj:

1. V občinskem poročevalcu je treba zagotoviti posebno stran, na kateri bodo mladi kmetovalci pisali o kmetijstvu.
2. Vsem mladim kmetovalcem, ki bi se želeli izobraževati, je potrebno zagotoviti možnost in pogoje za izobraževanje.
3. Organizirati je potrebno glede naprednih kmetij in moderniziranih obratov Kooperacije pod strokovnim vodstvom.
4. Mentorju mladih kmetovalcev je potrebno nuditi vsestransko pomoč pri njegovem delu.
5. Izboljšati je potrebno sodelovanje mladih kmetovalcev z družbenopolitičnimi organizacijami, kooperacijo in družbenim sektorjem.

Na osnovi prizadevanj Socialistične zveze in sindikata je imel letošnji 8. marec precej drugačno podobo, kot prejšnja leta. V večini delovnih kolektivov so imeli ob tej priložnosti sestanke, na katerih so spregovorili o položaju ženske, matere in delavke.

Tako je tudi TOSAMA pripravila ob pomoči družbenopolitičnih organizacij „OKROGLO MIZO“. Za to mizo pa so bile delavke in matere iz posameznih TOZD, izbrane iz vrst neposrednih proizvajalk.

Teme za sproščeno in poglobljeno razpravo ni bilo težko najti, vendar so se predstavnice odločile, da ločeno govorijo o delavki in nje-m statusu samoupravljalke v delovni organizaciji in o vsem, kar je pomembnega tudi izven tovarne. Za uvod so predstavniki družbenopolitičnih organizacij in direktor nakazali svoja zapažanja o vlogi žene kot samoupravljalke.

V razpravi in izredno sproščenem izmenjavanju pogledov, ki pa so dostikrat postala tudi enotna stališča, so si bile predstavnice edine: Žene v Tosami, v kolektivu s 75,5 % zaposlenostjo žensk, imajo vlogo samoupravljalke, torej tistih oseb, ki enakovredno nastopajo in sklepajo v poslovnih in samoupravnih organih podjetja, za kar imajo tudi velike izkušnje iz preteklosti. Vendar pa še vedno niso osvobodene nekaterih stvari ali predsodkov, ki se pojavljajo zaradi nezadostne osveščenosti moških v podjetju, predvsem pa v družini, kar hromi njihovo delo in uveljavljanje. Opaziti je, da se ženske premalo vključujejo v vodstvene strukture delovne organizacije, čeprav znajo biti dobre voditeljice delavskega sveta, če jim takšne funkcije zaupamo. Zaposleni ženi ostaja premalo časa za poglobljen pristop k delu v delegacijah zaradi rednega dela ob tekočem traku. Vzroke za to moramo iskati v tem, da jo še vedno zaposluje kot mater z neresenimi problemi, ki pa dostikrat tudi ne izhajajo iz dela. Vezane so na kraj bivanja, na svoje otroke itd. Sogovornica je poudarila, da je informiranost ljudi — tudi žene — še premajhna in da so materiali, ki prihajajo v razpravo še preveč nejasni in predolgi.

V delovni organizaciji je potreb-

no razvijati kadrovske službo, v tem sklopu pa posebno socialno službo. Jasno je bilo povedano, da naj bo delavec, ki bo strokovno delal na področju socialnega dela — žena. Vprašamo se zakaj? Odgovorov je lahko več, osnova pa je v tem, da mora v podjetju biti tudi takšna oseba, ki bo razumela probleme zaposlene žene, da se ji bo lahko zaupala. Ker je to ženski kolektiv, je potem jasno, da mora biti socialni delavec — žena.

Diskusija pa je zajela tudi ženo zunaj delovne organizacije. Ob tem je neločljivo vprašanje otroškega varstva. Kako ga reševati je delno nakazala sama razprava. Predvsem kompleksno in tudi individualno. Ker vemo, da je stanovanjski problem v Tosami dobro rešen, je prevladovalo mnenje, da je podobno potrebno rešiti tudi otroško varstvo. Potrebno je razvijati vse oblike otroškega varstva, ki bodo zagotavljale delavki varstvo otroka. To pa pomeni, predvsem varstvo na domu, in to v KS Dob, kjer živi precej delavk pa tudi drugod, kjer je to potrebno. Vrtci bi morali delati v dveh izmenah, ker to zahteva delo zaposlenih žena. Stroški oskrbe v VVZ pa morajo biti jasno opredeljeni in predvsem dostopni ljudem, ki zmorejo stroške za vrtec.

To pomeni, da je potrebno izdelati analizo stroškov po vseh postavkah, ki vplivajo na samo ceno. Pri tem pa je jasno, da bo potrebno v kolektivu v smislu menjave dela veliko več storiti na povezovanju VVZ z ustreznimi strokovnimi službami, da bo imela delavka odnošno otroci možnost vključitve v vzgojnovarstvene ustanove.

Tudi družbena prehrana mora biti rešena, saj bodo tako rešene vse nepravilnosti pri prehrani, ki se sedaj pojavljajo. Edine so si bile delegatke v tem, da naj denar, ki je bil v prejšnjih letih namenjen za bone, gre sedaj za prispevek za gradnjo menze. To pa resnično pomeni veliko zavest žene, da se ta pereč problem Tosame le reši. Denar za otroško varstvo bi namenili, seveda pa se delavke ne morejo zadovoljiti s tem, da ne vedo, kako se bo ta denar potrošil. V tem je morala biti iskati tudi nekoliko slabši odziv na predlog družbenopolitičnih organizacij za zbiranje denarja.

(Nadaljevanje na 11. strani)

„Okrogla miza“ v Tosami je povsem uspela. Predstavnice kolektiva so nanizale vrsto problemov, ki neposredno zadevajo njihovo življenje in delo v samem kolektivu in doma

Na podlagi 9. člena pravilnika o upravljanju in gospodarjenju z združenimi sredstvi za usmerjeno in organizirano stanovanjsko gradnjo v občini Domžale, izvršilni odbor zbora delegatov samoupravne enote za kreditiranje stanovanjske gradnje — Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale, razpisuje naslednji

4. JAVNI NATEČAJ

za pridobitev posojil za stanovanjsko gradnjo

NAMEN

Namen posojila je pospešitev gradnje stanovanj in s tem pospešeno odpravljanje stanovanjskega primanjkljaja ter pravilna razdelitev združenih sredstev za kreditiranje usmerjene in organizirane stanovanjske gradnje glede na pereče potrebe.

PRAVICA

Pravico udeležbe na tem natečaju imajo:

- organizacije, ki združujejo sredstva za usmerjeno in organizirano stanovanjsko gradnjo pri LB, podružnica Domžale;
- delavci v teh organizacijah;
- delavci zaposleni pri zasebnih delodajalcih.

VIŠINA IN VRSTA POSOJILA TER POSEBNI POGOJI

Izvršilni odbor Samoupravne enote za graditev stanovanj razpisuje posojilo v skupni višini 9.650.000,00 din v letu 1976. Posojila iz tekočega priliva do konca leta bodo na razpolago za koriščenje v skladu z dotokom sredstev, razpoložljiva sredstva pa po pravomočnosti odločbe o dodelitvi posojila. Prioriteto koriščenja dodeljenih posojil določi izvršilni odbor. Razpisani posojilni znesek je namenjen:

1. 3.000.000,00 din za posojila delovnim organizacijam, ki združujejo sredstva in sicer za nakup ali gradnjo standardnih najemnih stanovanj. Delovne organizacije morajo k prošnji za posojilo dostaviti srednjeročni plan za reševanje stanovanjske problematike delavcev. Organizacija, ki združuje sredstva za kreditiranje organizirane in usmerjene stanovanjske gradnje, lahko pridobi posojilo do višine 200 % združenih sredstev v preteklem letu oz. najmanj za eno stanovanjsko enoto. Skupna sredstva, ki jih najame delovna organizacija in njeni delavci, ne smejo presegati višine, določene v prejšnjem odstavku. Odplačilna doba se izračuna po 14. členu pravilnika o podeljevanju posojil.

2. 1.400.000,00 din za posojila delavcem organizacij, ki združujejo sredstva, pa nimajo lastnega stanovanja ali imajo neustrežno stanovanje. Delavci lahko dobijo iz združenih sredstev posojila za nakup stanovanja v etažni lastnini do 60 % vrednosti ustreznega stanovanja po kupni pogodbi. Za ustrezno stanovanje se šteje stanovanje, ki je v mejah stanovanjskega standarda določenega z Odlokom o določitvi stanovanjskega standarda (Ur. vestnik št. 16/75).

V primeru, da najema posojilo več družinskih članov, pa posojila ne morejo presegati 60 % vrednosti ustreznega stanovanja po kupni pogodbi.

Prosilci za posojilo iz tega naslova morajo dostaviti naslednjo dokumentacijo:

- a) prošnjo za posojilo — obrazec se dobi na BIRO 71 DOMŽALE, Ljubljanska 110 a;
- b) potrdilo o številu družinskih članov (SOB);
- c) potrdilo o poprečnih mesečnih prejemkih zadnjih 6 mesecev za člane, s katerimi prosilec živi v skupnem gospodinjstvu;
- č) dokazilo o zagotovljenih lastnih sredstvih najmanj 20 % (potrdilo banke ali drugo);
- d) soglasje delovne organizacije za najetje posojila;
- e) izjavo koliko kredita ima pri delovni organizaciji;
- f) potrdilo delovne organizacije o skupnem znesku administrativnih prepovedi za stanovanjska posojila.

Odplačilna doba je odvisna od mesečnega dohodka na družinskega člana oz. člana gospodinjstva, vendar ne more biti daljša od 20 let.

Pri izračunu odplačilne dobe se upoštevajo obveznosti do anuitet že najetih stanovanjskih posojil.

3. 2.550.000,00 din za posojila za gradnjo ali nakup individualnih stanovanjskih hiš. Prosilci lahko dobijo posojilo iz tega naslova:
 - a) če so zaposleni v organizaciji, ki združuje sredstva pri LB, podružnica Domžale;
 - b) če imajo najmanj 70 % vrednosti dvosobnega standardnega stanovanja, ali v obliki zgrajenega objekta do III. faze ali če izvajajo adaptacijo, s katero se povečuje stanovanjska površina v okviru stanovanjskega standarda;
 - c) če imajo veljavno tehnično dokumentacijo;
 - d) če vsa posojila družinskih članov oz. članov gospodinjstva ne presegajo 250.000,00 din.

Prosilci za posojila iz tega naslova morajo dostaviti naslednjo dokumentacijo:

- a) prošnjo — obrazec se dobi na BIRO 71 DOMŽALE, Ljubljanska 110 a;
- b) kopijo ali fotokopijo gradbenega dovoljenja;
- c) potrdilo o poprečnih osebnih mesečnih dohodkih družinskih članov oz. članov gospodinjstva za zadnjih 6 mesecev;
- č) zemljiškoknjižni izpisek — v izjemnih primerih, kjer se zemljiškoknjižni izpisek ne glasi na ime prosilca, je potrebno priložiti še izjavo lastnika o dovolitvi vknjižbe posojila na njegovo nepremičnino;
- d) potrdilo o številu družinskih članov oz. članov gospodinjstva;
- e) soglasje delovne organizacije o najetu posojila;
- f) izjavo, koliko kredita ima pri delovni organizaciji;
- g) potrdilo delovne organizacije o skupnem znesku administrativnih prepovedi za stanovanjska posojila.

Odplačilna doba za posojilo za individualno stanovanjsko hišo se izračuna po določilih 11. in 12. člena pravilnika Samoupravne enote za graditev stanovanj. Pri izračunu odplačilne dobe se upoštevajo obveznosti do anuitet od že najetih stanovanjskih posojil.

4. 1.800.000,00 din za nakup in komunalno urejanje stavbnih zemljišč. Posojilo lahko najamejo organizacije, ki se ukvarjajo z nakupom in komunalnim urejanjem stavbnih zemljišč v okviru plana organizirane in usmerjene blokovne stanovanjske gradnje. Odplačilna doba znaša 3 leta.

5. 900.000,00 din za posojila delavcem zaposlenim pri zasebnih delodajalcih za nakup standardnega stanovanja v etažni lastnini ter za gradnjo ali nakup individualne stanovanjske hiše.

Pogoji za pridobitev posojila in zahtevana dokumentacija so enaki, kot pod točko 2. oz. 3. tega natečaja.

SPLOŠNI POGOJI

Obrestna mera za vsa posojila znaša 2 % za prvih 10 let, nakar se poveča še za 2 %.

ROK IN KRAJ

Vloge za posojila je treba dostaviti najpozneje v roku 30 dni od objave natečaja na naslov:

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Domžale, Samoupravna enota za graditev stanovanj, Domžale, Ljubljanska 110 a (BIRO 71 DOMŽALE).

Izvršilni odbor bo o izidu natečaja obvestil udeležence najpozneje v roku 30 dni po zaključku natečaja.

Rezultat natečaja bo javno objavljen v Občinskem poročevalcu.

Predsednik
Izvršilnega odbora zbora
delegatov Samoupravne enote
za graditev stanovanj
Peter Janežič, l.r.

(Nadaljevanje s 6. strani)

BRIGADIRJI VETERANI!

Seveda pa to ne pomeni, da niso za takšne akcije, samo delavka Tosa-me, mora vedeti, da bo njen prispevek tudi nekaj spremenil za njo samo in za njen standard. Delegatke so si bile edine tudi v tem, da je takšne oblike izražanja mnenj in usklajevanje potrebno še pogostejše organizirati in seveda zaključke tudi izpeljati. Samo tako bo vidna prisotnost žene — delavke — samoupravljalke v enakovrednem odnosu z možem na vseh poljih družbenega ter političnega dela. Vsi so si bili edini, „okrogla miza“ je uspela, rezultati pa bodo vidni takrat, ko bodo izvedeni nakazani in sprejeti zaključki.

P. J.

Letos mineva 30 let, od kar smo mladi s prostovoljnim delom začeli pomagati pri izgradnji naše domovine. Prepričani smo, da se je v teh treh desetletjih tudi iz naše občine precej občanov udeležilo mladinskih delovnih akcij.

Zato prosimo vse brigadirje veterane, da pomagajo pri ureditvi evidence brigadirjev iz naše občine. Svoje spomine (značke, embleme, slike, zastave, priznanja) prinesite na Občinsko konferenco ZSMS Domžale, Ljubljanska 70/I (nasproti avtobusne postaje).

OK ZSMS Domžale

HVALA ZA HUMANOST

Društvo za pomoč duševno nerazvitim osebam Domžale-Kamnik je ob Novem letu obdarilo 57 otrok, ki so doma in niso vključeni v proces usposabljanja. Člani društva so jih s skromnim darilom obiskali na domu. Sreča je bila nepopisna, vsaj tako zveni iz pisma očeta prizadetega otroka.

Pripis: Osnovna organizacija sindikata Lek Mengeš je ob 8. marcu na našo šolo nakazala 5.000 din. Za nakazana sredstva se jim iz srca zahvalujemo. Tudi ta denar bomo porabili za zgoraj omenjene otroke. Naši učitelji jih bodo obiskovali na domu, jih usposabljali in svetovali staršem, dokler ne bo zanje drugače poskrbljeno.

OBISKOVALI SMO TEČAJ PRVE POMOČI

Na šoli smo imeli tečaj RDEČEGA KRIŽA. Tečaj je vodil dr. KRSTIČ. Obsegal je 20 ur. Udeležili so se ga učenci višjih razredov naše šole. Naučili smo se veliko novega. Na tečaj smo hodili radi. Učili smo se obvezovati rane. Nekaj ur smo dajali umetno dihanje. Lutki smo dali ime Ančka. Dvajseta ura je bila najhujša. Na vrsti je bilo izpraševanje. Vsi smo veliko povedali in tako smo dobili izkaznice o opravljenem 20-URNEM TEČAJU. Kdor od nas bo kasneje hotel postati šofer amater, mu tega izpita ne bo potrebno opravljanje.

Učenci 7. a razreda

Skladno s prizadevanji celotne družbene skupnosti za večjo stabilnost gospodarstva in ustrezno stabilizacijsko gospodarjenje z družbenimi sredstvi je v naslednjem obdobju potrebno poleg tekočih nalog akcijsko zagotoviti naslednje:

1. RAZVOJNI PLAN

Krajevne konference SZDL naj skupaj s sveti krajevnih skupnosti in zbori delegatov KS ugotovijo skladnost planov KS za leto 1976 z občinsko resolucijo o družbenoekonomski politiki za 1976. To zadnje usklajevanje naj bo izpeljano tako, da bo zagotovljena uresničitev sprejete politike v resoluciji;

2. ANALIZA ZAKLJUČNIH RAČUNOV je v letu 1976 osrednja naloga na področju stabilizacijskih prizadevanj. Zaključne račune KS je potrebno analizirati z vidika, da so to družbena sredstva. Ugotavljati in ocenjevati je treba zlasti:

— delež sredstev za osebne dohodke in honorarje v vseh sredstvih KS ter izvajanje samoupravnih aktov glede višine osebnih dohodkov:

a) Območni družbeni dogovor o osnovah in merilih za razporejanje dohodka in za delitev sredstev za osebne dohodke ter skupno in splošno porabo v 1976.

b) Samoupravni sporazum o samoupravnem planu KS za obdobje 1976–1980 ter posebej za 1976.

c) Družbeni dogovor o družbenem planu.

3. RAZVOJ SAMOUPRAVNIH ODNOSOV. Kot osrednja naloga za ustrezno stabilizacijsko naravnost je razvoj samoupravnih odnosov. V vsaki KS naj bi na osnovi analize stanj in izhodišč, ki jih je sprejela občinska skupščina na decembrski seji premotrili kje zaostajajo, kakšni so problemi in kako jih reševati.

OBČINSKA KONFERENCA SZDL
DOMŽALE

Predstavljamo krajevno skupnost Peče

Kadar govorimo o Krajevni skupnosti Peče, imamo v mislih tisti predel naše občine, ki se nahaja na obronkih Moravske doline. Mnogi jo verjetno ne poznamo dovolj, zato jo naj predstavimo.

Krajevno skupnost Peče sestavljajo posamezni kraji in to: Peče, Gora pri Pečah, Križate, Podgorica, Preterž in Zgornje Koseze. V teh vaseh je 98 hiš s 114 gospodinjstvi, v katerih živi 218 žensk in 212 moških ali skupaj 480 občanov. Če primerjamo sedanje število prebivalstva z letom 1964, potem vidimo, da je prebivalstvo v rahlem upadanju.

O delu Krajevne skupnosti smo se pogovarjali s tovaršim Levičnikom, Požarškom in Sušnikom

Hriboviti predeli te Krajevne skupnosti omogočajo razvoj malega kmetijstva, ljudje pa že od nekdaj hodijo na delo v tovarne. Razmere so se spremenile, ko je delovna organizacija Induplati Jarše odprla v Pečah svoj obrat, v katerem so našle delo in stalno zaposlitev žene s tega območja. Na splošno je delovanje tega obrata v marsičem spremenilo življenje, saj je že viden gospodarski premik in do izraza prihajajo nove spodbude. Krajsani so hvaležni kolektivu Induplati za ustanovitev obrata, kar je razvidno tudi iz obrazložitve, ko so predlagali plaketo. V obrazložitvi so med drugim zapisali: „... to, kar je delovni kolektiv Induplati naredil z odprtjem svojega obrata v Pečah, ima velik gospodarski pomen, saj se je sam kraj začel hitro

spremenjati, doživljati tudi družbeno preobrazbo in naši ljudje sedaj služijo kruh doma ...“

Tako je sedaj v nekdanjem šolskem poslopiju industrijski obrat, ki odpira nove perspektive. Res je, da je kraj s šolo izgubil marsikaj, vendar naravnega prirastka ni bilo, ravno tako ne mladih doseljencev, in sedaj se otroci vozijo v šolo v Moravče. Pečani pravijo, da so s prevozom otrok zadovoljni, čeprav bi bilo morda potrebno razmisliti tudi o tem, kako bi popravili tudi gornjo cesto, ker bi tako lahko rešili krožni promet in še bolj med seboj povezali posamezne zaselke in vasi.

V Pečah smo se pogovarjali s predstavniki Krajevne organizacije SZDL in Krajevne skupnosti, ko

smo bili na obisku pri tečajnicah, ki jih tovarišica Tatjana Kovač iz Domžal uči kuhanja in priprave hrane v dveh tečajih. Sedaj, ko delo redno poteka, ko se 36 žena in deklet uči kuhanja, so vsi bolj zadovoljni in lahko bi rekli, da so tudi ponosni. Končno so pa tudi v resnici lahko. Kar dosti denarja in še več volje je bilo treba, da so opremili tri prostore in poskrbeli za tisto opremo, ki je za tak tečaj nujno potrebna. Ko smo se pogovarjali s „tečajnicami“, smo dobili vtis prave domačnosti in želje, da se nekaj naučijo in to smo brali kar z njihovih obrazov. Posebno pa so bile hvaležne, ko smo skupaj z njimi kosili tisto, kar so pripravile.

Tovarišica Tatjana jim ne nudi samo znanja, ampak zna prisluhniti tudi njihovim potrebam in seveda načinu njihovega življenja doma. Same sicer pravijo, da je tu življenje bolj „kmečko in domače“ vendar človek dobi občutek, da je to takšno življenje, ki je bolj zdravo in prijetnejše od mestnega hrupa. Predvsem pa dobi občutek zaupanja in resnične kmečke domačnosti.

Ker smo hoteli zvedeti nekaj več o življenju v tem kraju, predvsem pa o načrtih za bodoči razvoj, smo se v edini gostilni v tem kraju pogovarjali s Francem Levičnikom, Francem Požarškom in Albinom Sušnikom. Razgovor je bil prisrčen in tako smo zvedeli vse, kaj se dogaja v tej naši Krajevni skupnosti. Čeprav so vasi raztresene po obronkih samih Peč, pa je sodelovanje povsod pristno. Krajevna organizacija SZDL, svet KS, mladina, gasilci in drugi vedno rešujejo vse probleme skupaj, saj se zavedajo, da bodo le tako kos vsem težavam, ki jih na tem območju ni malo. Ponosni so na to, kar so do sedaj naredili, saj imajo napeljeno elektriko, zgradili so potrebne transformatorske postaje, urejajo ceste in druge komunalne zadeve, vendar pa niso ostali brez načrtov za prihodnost. Tarejo jih namreč vodovod, trgovina, kulturni in gasilski dom, komunalne dejavnosti in še mnoge druge težave. Da pa resno mislijo rešiti te probleme, smo lahko spoznali v samem razgovoru.

VODOVOD

Prepričani so, da bodo uspeli

rešiti vprašanje zdrave pitne vode za vse kraje v KS. Kajti vode je dovolj in zaradi tega se resno pripravljajo, da pridejo čimprej do načrtov in do zajetja potrebne količine vode. V ta namen so se že povezali s strokovnjaki in sedaj čakajo, da bodo vremenske prilike dopuščale začetek del. Potrebno je narediti traso v dolžini 1400 m in to od zajetja do rezervoarja in tudi kupiti napravo za prečrpavanje, ki bo omogočila, da bodo vsi kraji dobili vodo.

Ko smo jih vprašali, kako bo z denarjem, niso bili ravno v zadregi. Sogovorniki so prepričani, da bodo uspešno izvedli samoprispevek, na podlagi katerega bi vsaka hiša prispevala kar 1 milijon SD, saj so mnogi že rekli „da“, za ostale, ki pa še omahujejo, pa so prepričani, da bodo spoznali velik življenjski pomen te investicije. Računajo pa tudi na sredstva iz sklada za zdravo pitno vodo in seveda na sredstva, ki bi jih dobili iz združenih sredstev KS po obstoječem ključu 1 : 2, to je za en zbrani dinar dva dinarja. Tako bi za začetek zbrali dovolj sredstev, pozneje pa bi skušali pritegniti k sofinanciranju tudi tiste zaselke, ki sicer ležijo v litijski občini, pa bi lahko dobivali vodo iz novozgrajenega vodovoda. Ravno tako so prepričani, da jim bo pomagalo Komunalno podjetje Domžale in sicer z materialom in s sredstvi iz programa zdrave pitne vode.

TRGOVINA

Glede same trgovine pravijo, da je dobro založena (tudi kruha imajo sedaj dovolj!), da pa sanitarno in prostorsko ne odgovarja potrebam kraja. Trgovsko podjetje Napredek bi moralo, kljub velikim obveznostim v Domžalah, poskrbeti tudi za rešitev tega vprašanja. Zavedajo se, da je sedaj težko, vendar so prepričani, da bi s skupnimi močmi ob istočasnem reševanju in gradnji gasilskega doma lahko hitreje rešili tudi ta problem. Zavedajo se, da je trgovina tudi ena izmed osnov za razvoj „kmečkega turizma“ v tem predelu, in razmišljanj v tej smeri tudi ne manjka. Sami sedaj iščejo primerno lokacijo, sami bodo skušali narediti čim več, vendar pa mislijo, da bi morali tudi drugod bolj zavestno

(Nadaljevanje na 13. strani)

Udeleženke prve skupine tečaja za pripravljanje hrane v Pečah

(Nadaljevanje z 12. strani)

obravnavati njihove probleme, saj vedo, da lahko postanejo ti kraji zelo pomembni v konceptu splošnega ljudskega odpora.

gih problemov, smo dobili občutek, da iskreno živijo s svojim krajem, da so pripravljeni veliko žrtvovati in pomagati s svojim delom in da bo zaradi tega potrebno večkrat prisluhniti njihovim

Udeleženke druge skupine v Pečah, slikane skupaj s predstavniki Krajevne skupnosti in tovarišico Tatjano Kovačevo

Veliko bi radi povedali, marsikaj napisali pa po odhodu učitelja ne dobijo primerne človeka, ki bi skrbel za njihovo administracijo in predvsem za to, da bi bili problemi večkrat prikazani in posredovani tja, kamor spadajo.

Ko so nam nanizali še vrsto dru-

problemom in jim tudi pomagati pri reševanju. Povazanost vseh organizacij v Pečah bi bila lahko za vzgled plodnega sodelovanja in reševanja problemov tudi v ostalih krajevnih skupnostih. O njih bomo še pisali, saj so v resnici pravi naši krajanjani.

ar

Delo in življenje v krajevni organizaciji SZDL Vrhpolje-Zalog

Čeprav malo pišemo o našem delu, pa vendar delamo skoraj na vseh področjih v naši krajevni skupnosti. Kmalu bo minilo leto dni, ko smo izvolili novo vodstvo krajevne konference SZDL, vendar lahko ugotavljamo, da smo v tem času veliko naredili.

V lanskem letu smo skupaj z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami pomagali pri odkritju spominske plošče prvemu odboru OF za moravsko dolino. Ravno tako smo ob novem letu obdarili vse starejše občane in obiskali tudi 76 tistih, ki so v domovih počitka in z njimi obujali spomine na leta skupnega življenja.

Ravno tako smo uspešno izvedli sprejeto nalogo, da bomo v vrste Socialistične zveze vpisali čimveč naših občanov, kajti na vrhpoljskem območju ta zadeva ni bila najbolj urejena. Pogovarjali smo se tudi o proslavi ob dnevu žena in o ostalih tekočih zadevah.

Kritično smo ocenili delo delegacije v zboru krajevnih skupnosti delegatske skupščine in ugotovili, da vsi delegati, razen dveh, delajo in opravljajo dolžnosti, ki so jih sprejeli ob volitvah. Drugače pa so ugotovitve pri delu delegacije za samoupravne interesne skupnosti.

Verjetno bo potrebno pomagati članom te delegacije, da bodo našli vsebino svojega dela. Prizadevali se bomo zato, da bodo vključeni v oblikovanje plana KS za obdobje

1976 do 1980. Prav na tem področju bo potrebna tesna povezanost vseh organizacij in samoupravnih interesnih skupnosti, ker drugače ne bomo mogli govoriti o realno izdelanem programu.

Osnovno vprašanje, s katerim se že dalj časa ukvarjamo, pa je prostor za delo vseh organizacij, ki delajo v Krajevni skupnosti. Prostor sicer imamo, vendar ga bo potrebno obnoviti. S tem bomo rešili ne samo vprašanje dela krajevne skupnosti, temveč tudi mladine in ostalih dejavnosti, ki delajo na našem območju. Zavedamo pa se, da bomo morali to reševati doma in ob pomoči družbene skupnosti doseči postavljene cilje.

Anton Cerar

IZVOZNO-UVOZNO
PODJETJE
SEMESADIKE
MENGEŠ

nudi gozdno seme, sadike za pogozdovanje in okrasne naseade ter storže za okras in se priporoča.

Dan samoupravljanja v Dobu

„Ta dan smo izbrali zato, ker je na naši šoli največ ženske delovne sile in s tem, da jih bomo na ta dan razbremenili, jim hočemo pokazati svojo hvaležnost do njihovega požrtvovalnega dela med šolskim letom“, so napisali učenci Osnovne šole Dob v vabilu, ki je sporočalo, da bo 8. marca v Osnovni šoli Dob dan samoupravljanja.

Učenci so ta dan vsa dela na šoli opravljali sami. Tako je bil ravnatelj Kerč Sašo, učenec 7. razreda, njegova tajnica je bila prav tako učenka, učenci so bili profesorji in učitelji, bili so snažilke, kuharice in kurjač. Pouk je potekal kot vsak drug ponedeljek, urnik je bil nespremenjen, le da so bile vloge zamenjane.

njegova pomočnica sprejemala goste. Obiskali so jih najvišji predstavniki družbenopolitičnega življenja v občini, predstavniki TOSAME, ki so bili vsi zelo zadovoljni s potekom dneva samoupravljanja. Vendar jih ni zanimalo le to, zanimali so se za uvedbo celodnevne šole, za kuhinjo, podaljšano bivanje, problem vozačev in drugi problemi, ki se tičejo predvsem dokončne izgradnje nove šole in telovadnice, ki bo omogočila celodnevno šolo.

Zvonec je vnovič pozvonil. Dekleta, ki so ta dan zamenjala kuharico, so pravočasno pripravila malico, učenci so zadovoljni pojedli in pouk se je nadaljeval. Zlasti so bili nad novimi učitelji navdušeni učenci nižjih razredov, ki so po

Učenec v vlogi učitelja izprašuje svoje kolege

Seveda so se učenci na ta „svoj“ dan dobro pripravili. Skupaj z učitelji in profesorji so pregledali ponedeljkov urnik, si razdelili naloge in dan samoupravljanja se je lahko začel.

Ura je bila 7,30, ko se je začelo. Razredi so nemirno pričakovali začetek pouka, ko so iz zbornice začeli prihajati mladi učitelji. Zdravo, sedite, kdo manjka, vse je šlo kot ponavadi, le da je bil tokrat za katedrom učenec, mogoče kar njihov sošolec, ki jim je sprva z malo treme, nato pa zelo „korajžno“ razlagal snov. Le spraševanja takrat ni bilo, sicer pa vse, kot vsak ponedeljek. Ura je minila, zvonec je pozvonil drugič in nato naslednja ura. Medtem je tovariš ravnatelj in

štirih urah pouka zadovoljni odhajali na svoje domove „Kar škoda, da imamo ta dan samo enkrat“, so se pogovarjali med seboj in ugotavljali, kako so učili njihovi vrstniki, kdo se je večkrat zmotil, koliko so dobili domače naloge in podobno. Nobene zlobe ni bilo v njihovih pogovorih, samo navdušenje nad za njih tako novo obliko izobraževanja.

Za vse, učitelje, profesorje in vse učence je bil ponedeljkov dan samoupravljanja daljša učna ura, od katere so vsi veliko odnesli. Kot zanimivost naj ob koncu omenim, da so v vlogi učiteljev nastopali tudi učenci 5. razredov, da so vsi po vrsti resno in z odgovornostjo

Vera Grošelj

V šoli Dob so si ogledali kako poteka dan samoupravljanja predstavniki političnih organizacij, skupščine in kulturnih skupnosti

Tudi kmečkim otrokom otroški dodatek

Zveza skupnosti otroškega varstva SRS, ki izvaja skupni program Skupnosti otroškega varstva je v letošnji program otroških dodatkov vključila prvič tudi opravičence do dodatka in sicer:

- težje telesno ali duševno prizadeti otroci v višini 105,0 din,
- otrokom, ki imajo edinega hranilca 60,00 din,
- osebam, ki so telesno in duševno prizadete in katerih invalidnost je nastopila pred 15. letom starosti 105,00 din.

V preteklem obdobju je skupnost otroškega varstva dodeljevala otroški dodatek otrokom iz siromašnejših kmečkih družin, katerih upravičenost je bila določena po kriterijih, ki se tudi letos ne spreminjajo. Teh upravičencev je bilo 1975. leta 296.

Pogoji za dodelitev otroškega dodatka, ki jih ugotavlja komisija za dodeljevanje tega dodatka pri Skupnosti otroškega varstva Domžale so naslednji:

– da je dohodek iz kmetijstva glavni vir dohodka njihovih družin, ali da so brez dohodka;

– da živijo v kmečkih gospodinjstvih, katerih skupni katastrski dohodek ne presega 2.000,00 din oziroma 600,00 din katastrskega dohodka letno na družinskega člana.

Komisija posebej obravnava vsako vlogo in upošteva tudi izjemne razmere, zaradi večjega števila otrok, bolezni oziroma invalidnosti staršev. V letošnjem letu znaša višina otroškega dodatka 130,00 din, tekom leta pa bo otroški dodatek valoriziran.

Ker za te kategorije upravičencev nimamo preverjenih podatkov, se obračamo na krajevne skupnosti in občane, da javljajo vse upravičence komisiji za dodeljevanje otroškega dodatka pri Skupnosti otroškega varstva Domžale.

Predsednik komisije:
Ema Škerjanc

70 let organizirane kulture v Dobu

11. marca 1906. leta je bilo ustanovljeno Prosvetno društvo v Dobu. Na pobudo dr. Franca Grivca se je vanj vključilo okoli 130 članov z vsega dobskega območja. Za predsednika je bil izvoljen pesnik Alojzij Merhar, ki se je dela lotil z vso resnostjo. Že maja istega leta so bile ustanovne slovesnosti, na katerih je nastopil pevski zbor, dramska sekcija pa se je predstavila z igro Kmet Herod. Druga prireditve je bila junija. Na tej prireditvi je zopet nastopil pevski zbor, ljubitelji dramske umetnosti pa so se predstavili z burko Žolna in igro s petjem Sanje.

Proti koncu leta je v okviru društva dobro delala knjižnica, društvo je ustanovilo hranilnico in posojilnico, dobilo pa je tudi svoje društvene znake. Zanimivo, da se je društvo tedaj imenovalo Slovensko katoliško društvo Dob, slo-

vensko predvsem zato, ker tedaj slovenske narodnostne pravice še niso bile izbojevale. V naslednjem letu je društvo razvilo svojo zastavo, v letu 1911 pa je bil ustanovljen tamburaški zbor. Podobno, kot danes, se je že tedaj društvo ukvarjalo s problemom kje nastopati, kje imeti vaje, tako da so včasih igrali kar na kmečkih skednjih in pod kozolci.

1. svetovna vojna je delo zavrla, razcvetelo pa se je spet po vojni in med obema vojnoma. V tem času so bile obnovljene vse društvene sekcije, zlasti aktivni pa so bili tamburaši, ki so nastopili kar petinšestdesetkrat. Pomemben uspeh je društvo doseglo v letu 1921, ko so septembra odprli nov lep in prostoren društveni dom, ki je med zadnjo vojno pogorel in ga po vojni niso obnovili. V teh letih je bilo društvo tudi številčno najmočnejše, saj je štel kar 218 članov, ki so sodelovali v vseh sekcijah. Ob tem bi omenili dobski mešani zbor, ki je uspešno nastopal v okolici. O njegovem nastopu v Kamniku in Ljubljani

Na slavnostni seji Prosvetnega društva v Dobu je bil ob 70-letnem jubileju izveden tudi kulturni program

so pisali tudi časniki, ki so se pohvalno izrazili o njegovi kvaliteti.

V letu 1935 je zbor prevzel Ivan Grošelj in z njim dosegel lepe uspehe. Društvo je v tem času naštudiralo več operet med njimi: Darinka, Snubači, Pribelem konjičku, Mežnarjeva liska, Adam Ravbar. Ne bi bilo prav, če ob tem ne bi omenili nekaterih posameznikov, ki so ves svoj prosti čas posvetili kulturnemu delu: Franc Starbek, dolgoletni režiser in igravec, Urša Podbevšek-Lenartova, ki je vzgajala vrsto igralcev, ter Janez Kavka iz Krtine, masker in organizator.

Viharna leta II. svetovne vojne so dejavnost društva zavrla, ko pa je prišla svoboda, je društvo ponovno zaživelo. Franc Starbek, Neža Rihtar, Urša Podbevšek, Pavle Vojska, Miloš Starbek so bili in so režiserji, ki so dolga leta vse do danes skupaj z ostalimi člani prizadevno postavljali na oder burke, komedije, drame, veselolige itd.

Vse to je le kratek prikaz raznovrstne in 70-letne dejavnosti prosvetnega društva Dob, ki se danes imenuje Prosvetno društvo Jožef Virk in katerega člani so se točno na obletnico ustanovitve prvega društva, t.j. 11. marca 1976 zbrali na slavnostni seji, katere so se udeležili tudi predstavniki družbenopolitičnega življenja in Krajevne skupnosti Dob, predstavniki Kulturne skupnosti ter Zveze kulturno-prosvetnih organizacij.

Vse navzoče je pozdravil predsednik društva Marko Starbek, ki je na kratko orisal tudi sedanjo dejavnost društva. Po kratkem prikazu zgodovinskega razvoja društva so vsi navzoči prisluhnili posameznim čestitkam družbenopolitičnih organizacij, krajevne skupnosti in

jamarskega društva, ki so zaželeli vsem članom veliko uspeha pri nadaljnjem delovanju.

Ob koncu slovesnosti sta spregovorila še predstavnika Kulturne skupnosti in Zveze kulturno-prosvetnih organizacij Domžale, ki sta obenem s čestitkami ob tako lepem jubileju predsedniku društva izročila tudi umetniško sliko in zaželela vsem članom še veliko uspehov. Po uradnem delu je bila za vse navzoče manjša zakuska.

„70-letnica delovanja društva je tako nekaj izrednega, enkratnega in redka so društva, ki se lahko pohvalijo s tako častitljivim jubilejem, saj pomeni 70 let prostovoljnega dela, 70 let odrekanih, 70 let ljubezni do kulturno-prosvetne dejavnosti, 70 let želja po lepem domačem slovenskem petju, želja po umetniški besedi in dramatik, to je 70 let prizadevanj po duhovnem bogatenju in vzgoji domačega občinstva“ je bilo poudarjeno v zgodovinskem prikazu delovanja kulturne dejavnosti v Dobu.

Ta kratka slovesna seja pomeni le uvod v praznovanje 70-letnice ustanovitve društva, praznovanja bodo še celo leto.

Praznovanje tega jubileja pomeni za vse člane Prosvetnega društva Jožef Virk in sploh za vse ljubitelje kulturne dejavnosti v naši krajevni skupnosti vzpodbudo za še boljše in uspešnejše nadaljnje delo.

Vera Grošelj

OBVESTILO

krajanom Krajevne skupnosti
Mengeš

Štab za higienizacijo in varstvo okolja pri Krajevni skupnosti Mengeš organizira 10. aprila 1976 očiščevalno akcijo za celotno območje Krajevne skupnosti.

S to akcijo želimo očistiti svoj kraj, svoje okolje in življenjski prostor ter dati naravi ponovno njeno naravno lepoto.

Želimo, da bi v tej akciji sodelovali vsi krajan naše krajevne skupnosti, delovne organizacije, organizacije in društva in se tako vključili v splošno akcijo za očiščenje človekovega okolja, po en član družine pa naj bi se obvezno udeležil skupnih akcij, ki jih bo organiziral Štab za higienizacijo in varstvo okolja.

V tej akciji bo organiziran tudi brezplačni odvoz večjih kosovnih odpadkov, ki ne gredo v smetnjake in posebej akcija za odvoz odpadnega papirja.

Za izvedbo akcije bo Štab za higienizacijo in varstvo okolja izdal še podrobnejša navodila, ki bodo objavljena v javnih občilih oziroma jih bodo prejeli vsi lastniki in nosilci stanovanjskih pravic.

Vsi v akcijo za lepo in zdravo človekovo okolje!

Štab za higienizacijo in varstvo okolja pri KS Mengeš

Razpis

Odbor za medsebojna delovna razmerja
VZGOJNO VARSTVENI ZAVOD
DOMŽALE

razpisuje
prosta delovna mesta za:

VRTEC IHAN

2 vzgojiteljici — končana vzgojiteljska šola

1 medicinsko sestro — medicinska sestra pediatrične smeri, eno leto delovnih izkušenj v zdravstvu

2 varuhinji — končana osnovna šola, starost najmanj 18 let

1 varuhinjo za polovični delovni čas, končana osnovna šola, starost najmanj 18 let

1 kuharico KV

1 čistilko

VRTEC MENGEŠ

1 medicinsko sestro — medicinska sestra pediatrične smeri, eno leto delovnih izkušenj v zdravstvu

VRTEC RODICA

1 čistilko

Prijave je treba predložiti VVZ Domžale, Savska 3, skupaj z dokazili o strokovnosti.

Razpis velja 15 dni po objavi.

Tudi delo mlinarja je zanimivo

Čeprav vemo o poklicih in delovnih mestih mnogo, ima naše znanje včasih tudi pomanjkljivosti. Ob razgovorih z učenci opazimo, da o nekaterih poklicih manj vedo, ter prav zaradi nepoznavanja nimajo zanje zanimanja. Poklici, ki jih mladi manj poznajo in se zanje manj zanimajo so predvsem nekateri poklici, ki se izučujejo v poklicnih šolah.

Poklicne šole imenujemo vse tiste šole, ki usposablajo poklicne delavce za najrazličnejše dejavnosti, to je strokovni kader, ki obvlada praktična in teoretična znanja, kakršna so potrebna za posamezne poklice. Za poklic širokega profila je značilno, da delavec pozna funkcije tistih delovnih procesov, ki nastopajo v poklicu. Poznati mora orodje, stroje, materiale in druga sredstva za delo. V času šolanja se prepleta praktično s strokovno-teoretičnim poukom. Nekateri poklicne šole so organizirane tako, da se vse praktično delo odvija v šolskih delavnicah, druge pa posredujejo praktično delo v gospodarskih organizacijah ali obratnih delavnicah.

letu izučeval nekaj fantov za poklic mlinar. Med šolanjem bodo imeli učenci naslednje nagrade: v prvem letniku 720,00 din, v drugem letniku 840,00 din, v tretjem pa 1000,00 din mesečne nagrade se učencem lahko še povečajo za dosežen šolski uspeh in sicer za dober uspeh 10 %, za prav dober 20 % in za odličen 30 %. TOZD mlina Vir pa plačajo v času šolanja v poklicni šoli v Mariboru ali Zagrebu še stroške za stanovanje in hrano.

Po končanem šolanju se učenec zaposli kot mlinar v mlinu Vir ali mlinu Homec. Ko si pridobi potrebne delovne izkušnje in spozna vse faze dela, ima možnost nadaljnega šolanja za tehnika mlinarske stroke, lahko pa nadaljuje šolanje tudi na Višji tehnološki šoli v Zagrebu ali celo na fakulteti.

Kdor ima veselje za tovrstno delo, se lahko zgleda v kadrovske službi TOZD mlina VIR, kjer bo dobil o vsem podrobnejše informacije.

V tej organizaciji združenega dela smo srečali tov. KOSMAČ

svoji stroki in se izšolal, za tehnika mlinarske stroke.

„Ko se tako pogovarjamo imam vtis, da ste zadovoljni z vašim delom?

„Sem, seveda sem, zlasti če ga dobro opravim.“

Tovariš Kosmač je o svojem delu veliko pripovedoval, vendar ne le o svojem, temveč tudi o delu celotnega kolektiva. Omenjal je tudi kadre in bodočnost stroke, v kateri dela.

„Prej ste rekli, da je starostna struktura v vaši delovni organizaciji taka, da bodo čez leta v njej večina mlajši ljudje, ker se bo ta generacija počasi upokojuila. Ali menite torej, da bomo mlinarje še potrebovali?“

„Mlinarje bomo še potrebovali, vendar ne le zaradi situacije, ki je trenutno v našem kolektivu, temveč zaradi splošnega razvoja živilske industrije in tako tudi njenih potreb.“

„Vemo, da se mladi fantje malo odločajo za poklic mlinarja. Kje mislite so vzroki? Menite, da fantje nimajo veselja za to delo?“

„Mislim, da ni vzrok v tem, da mladi nimajo veselja za ta poklic, temveč v tem, da ne poznajo dela današnjega mlinarja. Če bi ga poznali, bi prav gotovo o njem drugače mislili in se tako tudi več zanj odločali.“

„Ker ste nam že toliko povedali, bi nas še zanimalo vaše mnenje o tem, kaj je potrebno za dobrega mlinarja?“

„Predvsem mora imeti delo rad, pa tudi smisel za tehniko, saj mora pri svojem delu temeljito poznati vse stroje, s katerimi dela, pa tudi manjše okvare mora znati sam popravljati.“

Menili smo se še to in ono. Tovariš Kosmač nam je razkazal tudi delovne prostore. Preživeli smo dve prijetni uri in spoznali delo mlinarja ter okolje, v katerem dela.

Tudi na učence, ki končujejo letos osnovno šolo ne bomo pozabili in bomo za vse, ki imajo veselje za to delo, organizirali ogled mlina VIR. Tako bodo mladi videli delo mlinarja takšno, kakršno v resnici je in prepričani smo, da ga bodo potem drugače vrednotili, kot ga sedaj.

KLELIA GABRIČ

V IHANU DOVOLJ MLADIH SMUČARJEV

Marljivi smučarski delavci SK Ihana so organizirali tekaške tekme za mladince in pionirje v Ihanu, kjer je bil tudi štart in cilj. Posebno

Krotovski Matjaž 10,55, 3. Lenič Iztok 11,10.

Mlajše pionirke – 3 km:

1. Nada Drobnič 9,25, 2. Po-

Ihanski smučarji – pionirji, ki so se letos udeležili republiškega in državnega prvenstva in zasedli solidna mesta

pozornost so vzbujali med pionirji, ki jih je bilo kar 26 cicibani, ki so prvič nastopali v svoji skupini. Zanimanje za ta tek je bilo še toliko večje saj ni bilo snega za tekme v Ihanu štiri leta.

V odsotnosti članov in mladincev, ki so bili na državnem prvenstvu v Bosni, je bilo opaziti, da je naraščanja oziroma kadra v tej zvrsti športa v klubu dovolj, vendar mu bo treba posvečati še posebno pozornost.

Rezultati pa so bili sledeči:

Pri cicibanih na 1 km je zmagal Toni Hribar pred Brankom Hribarjem in Goropečnikom.

Mlajši pionirji – 2 km:

1. Lekan Boštjan 9,20, 2. Lenček Aleš 10,02, 3. Slovnik Boštjan 10,07

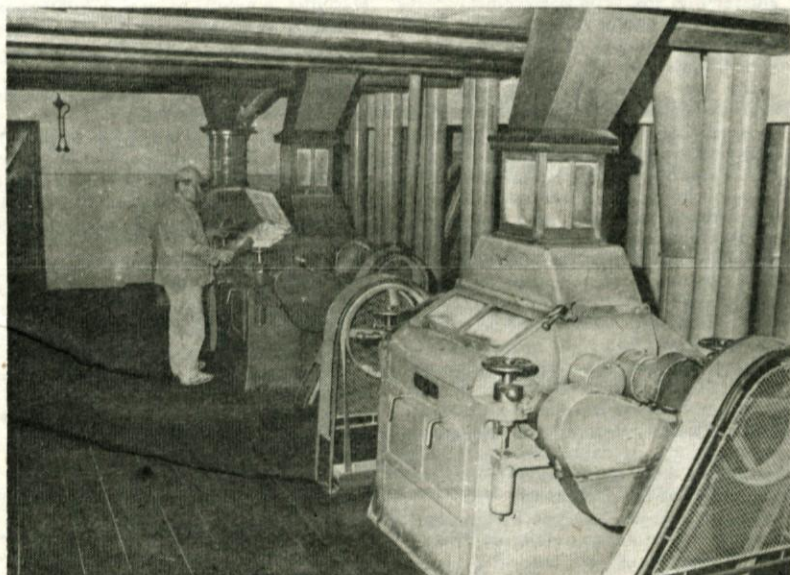
Starejši pionirji – 3 km.

1. Gregorč Peter 10,04, 2.

gačnik Mateja 9,47, 3. Logar Nataša 10,00.

Pri mladincih na 5 km je zmagal Zvonko Slovnik s časom 14,5. Tekma odprtega tipa pa bo čez 10 dni v Oklem nad Ihanom, kjer se bodo pomerili tekači v občinskem merilu.

R.

V sodobno urejenem mlinu ni več značilnega prahu, saj je vsa proizvodnja mehanizirana in sodobno urejena

cah. V tako obliko izučevanja spada tudi izučevanje poklica mlinar.

Ko govorimo o mlinu, ima večina od nas predstavo tistega mlina, v katerem se vse naokrog kadi in v katerem dela mlinar bel od nog do glave. Naše predstave so zgrešene, kajti situacija je sedaj popolnoma drugačna. Mlinska industrija je naredila velik korak v tehnologiji, v razvoju nasploh, zato so sedaj delovni pogoji čisto drugačni od tistih, ki smo jih imeli mi v naših predstavah. Mlini so sedaj čisti prostori, kjer številnim strojem streže človek – mlinar.

Ta upravlja s stroji za predelavo žit. Vključuje v delo stroje za transportiranje, čiščenje, mletje in drobljenje. Mlinar nadzira proces mletja, vrečava moko, krmilno, otrobe itd.

Pogoj za vpis v šolo za mlinarja je končana osnovna šola. Šolanje traja tri leta, šola je v Mariboru ali Zagrebu. Živilski kombinat ŽITO, TOZD mlina VIR, bo v letošnjem

MATIJA – obratovodjo, ki nam je bil pripravljen nekaj povedati o sebi in delu, ki ga opravlja. Prijazen v plavi delovni halji nam je pojasneval:

„Pred trinajstimi leti sem začel kot vajenec. Po končani vajeniški šoli sem se zaposlil kot mlinar. Delal sem tudi v laboratoriju, v tehnični pisarni in končno kot obratovodja, kar delam še sedaj.“

Radovedni smo bili, zakaj se je odločil za ta poklic, zato smo ga povprašali, „kdo ga je navdušil za ta poklic?“

„Veste to pa je bilo takole. Poklica nisem veliko poznal. O njem mi je pripovedoval oče, ki me je tudi pozneje zanj navdušil. Ko sem se začel učiti poklica, sem ga šele začel spoznavati in vedno bolj mi je bilo delc vseh. Tudi sedaj po tolikih letih ga z veseljem opravljam. Res je, da sem se šolal naprej, za kar so me navdušili v sami delovni organizaciji, vendar ostal sem v

nadaljevanje

ZNAČKE, LEPI IN NEPOZABNI SPOMINI

Sokolske organizacije so ob velikih zletih in telovadnih nastopih izdale posebne značke. Takrat ni bilo toliko zbiralcev – značkarjev, kakor danes, zato je vsak udeleženec zleta kupil take značke predvsem vsesokolskih, pokrajinskih in župskih zletov in nastopov tudi zato, da si je obenem brezplačno ogledal vrsto prireditev, akademij, muzejev, razstav in tudi plesnih prireditev v okviru zleta. Te značke so nosili na „surkah“ (ilirski uniformi podoben suknjič) na levi strani izpod narodne trobojke z napisom župe in kraja dotičnega društva.

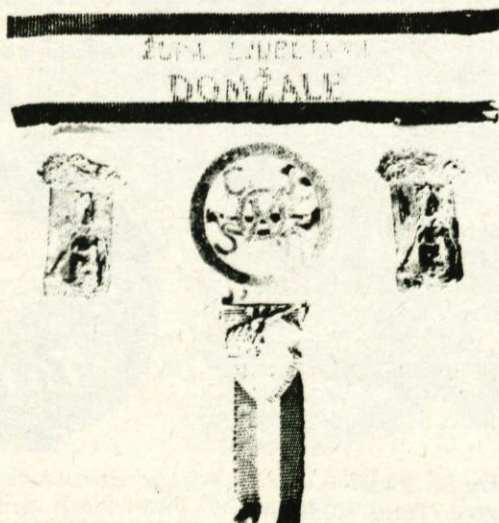
Društvene značke, tako članske, kot naraščajniške so bile enotne za vso državo in so jih nosile le na dnevni obleki ob obveznem pozdravu starejšega Sokola z „Zdravo“. Naraščajniško značko so prejeli takratni mladinci ob vpisu v društvo, ostali člani pa po prestrani preizkusni šestmesečni dobi, vendar vselej le na Dan ujedinenja, t. j. 1. decembra na slavnostni akademiji ali drugi slični prireditvi. Takrat jim je bila izročena tudi legitimacija.

VSESOKOLSKI VZLETI

Poleg trobojke z napisom župe in društva, sta dve članski sokolski znački. Pod lipo – simbolom Slovanstva stoji telovadec v telovadni obleki, na rami mu sedi „sokol“, v rokah borilni meč. V levem kotu spodaj je napis: „Na straži“. Ta značka – redkost – je prva značka sokolske zveze Jugoslavije. Živkovičeva diktatura leta 1929 ni prizanesla niti sokolskim društvom. Po vsej domovini so bila društva razpuščena, kmalu za tem pa določene nove uprave, ki so polagale zaobljube kralju, a za prvega staroste sedaj že Sokola kraljevine Jugoslavije, je bil imenovan prestolonaslednik Peter, poznejši kralj, ki se večkrat pojavlja kot majhen fantič v članski sokolski uniformi in ravno tako tudi na pogrebu svojega očeta leta 1934. Januarska diktatura je zbirala tudi značko in so bile izdane nove (glej na desni strani), vendar z napisom SKJ (Sokol kraljevine Jugoslavije). Izpod trobojke je jugoslovanska značka praškega zleta v miniaturi, ki so jo nosili na dnevnem suknjiču. Rozeto v sredini slike so nosili na čepici iznad okrogle trobojnice s peresom sokola.

DRUŠTVENE OZNAKE

Od leve proti desni v zgornji vrsti: III. slovenski vsesokolski zlet v Ljubljani leta 1914. Značko je izdelal Dolinar, vendar je 25. julija omenjenega leta izbruhnila I. svetovna vojna in te prireditve ni bilo. Sledi: Jugoslovanski vsesokolski zlet v Ljubljani l. 1922., I. vsesokolski zlet Sokola krajevine Jugoslavije v Beogradu l. 1930 in zadnji vsesokolski zlet Česke obec sokolske v Pragi.

V spodnji vrsti: Ustanovitelj in ustvarjalec telovadnega sistema dr. Miroslav Tyrš (1832–1884). Namen njegovega sistema je v prvi vrsti zbujanje narodne zavesti na Češkem, ki je v času Avstro-Ogrske monarhije bil tako, kot del naše domovine pod vplivom nemške turnerske telovadbe. Leta 1863 je bilo v Ljubljani ustanovljeno prvo telovadno društvo „Južni sokol“. Leta 1888. leta ob 25-letnici ustanovitve Sokola je bil v Ljubljani prvi slovenski vsesokolski zlet. Tudi naslednje značke so češkega izvora: IX. vsesokolski zlet v Pragi 1934, dalje X. vsesokolski zlet v Pragi l. 1938. (na znački so vpisane letnice vseh desetih zletov od l. 1882 do zadnjega v letu 1938). Na povratku iz Prage na zadnji obmejni postavi Petržalki, smo se zadnjič poslovili. Ob tej priložnosti, ko so nas gostili sem podaril trobojko z napisom društva nekemu Vaclavu. Ne dolgo za tem sem dobil na ime društva razglednico s podpisom tega tovariša in pod pozdravi tragične besede: „Plače majka Slava.“ Kruti okupator je namreč že zasedal Sudete... In poslednja značka IX. zleta bolgarskih Junakov v Sofiji l. 1939, katerega se je udeležilo kar 37 pripadnikov domžalskega društva. P. Zule

KOLIKO JE RESNICE V ČLANKU „TELESNOKULTURNA DEJAVNOST V LETU 1975“?

V prvi številki Občinskega poročevalca so bili končno podani podatki o telesnokulturni dejavnosti v letu 1975. Pisec članka, profesionalni sekretar TKS Domžale C. R. je med drugim izrekel in zapisal težke besede – morda nevede – namenjene mnogim zaslužnim amaterskim športnim delavcem: „...da v domžalski občini do sedaj ni bilo strokovne organizacije, ki bi povezovala in koordinirala delo teh organizacij.“

Za tako tendenciozno pisanje menim, da je pisec članka še premlad, ker so domžalski športni delavci bili vodilni funkcionarji pri Okrajni fizikulturni zvezi v Kamniku in so od leta 1946 dalje ne samo koordinirali delo sedmih društev, temveč kolesarili po vsem okraju od Mekinje do Trzina in Moravč in ustanavljali fizikulturna društva. Sledili so razni nastopi in tekmovanja, za katere je bilo potrebno mnogo prostovoljnega dela v mnogih društvih in da so ti tovariši vodili eno največjih množičnih akcij, to je tekmovanje „Za republiko naprej“ (ZREN). Ali tovariš C. R. smatra, da občinska zveza za telesno kulturo, ki je obstojala 12 let, ni bila strokovna organizacija? In dalje Svet za telesno kulturo in sklad za pospeševanje telesne kulture pri občini Domžale?

Od obstoja do danes pa TKS ni izdala nobene informacije o delu telesnokulturnih organizacij, od katerih prejema redno poročila. Zakaj po 14 mesecih nihče ne ve o realizaciji programov telesnokulturnih organizacij, ki životarijo od akontacij, a ne od rednih sredstev, katere naj bi si zagotovile z realizacijo programa. Kako si nekateri predstavljajo delo TKS, ki še po preteku leta ni sprejela programa in proračuna za leto 1975!?, to je razvidno tudi iz tabele o razdelitvi finančnih sredstev. Izračun za devet mesecev leta 1974 je izdelal podpisani, še danes pa nihče ne ve, zakaj ni bil realiziran do konca leta.

Nekaj posebnega je tabela, ki prikazuje razdelitev finančnih sredstev. Izgleda tako, kot da so tovariši delili enolončnice po posameznih skupinah, nekaterim z „več zabele in fižola“, drugim manj, v drugem delu pa sledijo razne skrivalnice pod rubriko množičnost najemnine itd., v katerih so zajete določene telesnokulturne organizacije, za katere nekateri menijo, da gojijo množičnost, nekateri pa ne. V realizaciji proračuna za leto 1974 so vsi presežki zajeti v tisti organizaciji, kjer je denar tudi končal. Kje so izkazani izdatki za administracijo? Zakaj niso prikazani dohodki? Zakaj ni napravljena primerjava med letom 1974 in 1975, ko pisec trdi, da so telesnokulturne organizacije „...lani smo dobili pa toliko“. Kakšna desinformacija je to, da so TVD Domžale, Jarše in Moravče prejeli 19.000 din v resnici na ljubo je znesek akontacij 116.458 din brez investicij.

Zakaj nekateri NK in košarkaške sekcije prejema sredstva za neizvajanje programa (občinski praznik, Jugokup,

prvenstvene tekme)? Če ima nogometni ali košarkaški klub dve pionirski moštvi, se jim po nepisanih pravilih priznajo dotacije le za eno moštvo!?

Glede na prednja dejstva in prejete akontacije obstoja sum, da tako porabljena sredstva niso obračunana tudi za Marseilla, a govori se še o raznih nepravilnostih pri kršenju amaterskih predpisov (dajanje nagrad in plačila najemnine za stanovanje, o nenamenski porabi investicijskih sredstev, plačane dnevnice in penzijske usluge itd.).

3. in 4. skupščina TKS nista bili sklepčni. Kljub temu pa so nekaterim telesnovzgojnim organizacijam iz točke 6 redno delili sredstva (kar je tudi prav), postavlja pa se vprašanje, zakaj drugim ne?!

Tako delo meče kaj čudno luč na delo tistih, ki so bili izvoljeni zato, da delajo tako, kot predpisi zahtevajo, a predvsem, da preko sredstev javnega obveščanja ali občasnih informacij poročajo javnosti vsaj o sklepih izvršnega odbora TKS. Končno tak sklep že zdavnaj obstoja, a tovariš, kateremu je poverjena ta dolžnost, nima čuta za tako delo.

Pavlin Zule

HELIOS
KEMIČNA INDUSTRIJA
DOMŽALE
Ljubljanska 114, n.sol.o.

Delovna skupnost skupnih služb

OBJAVLJA

na podlagi sklepa odbora za medsebojno razmerja prosto delovno mesto

KURIR

Pogoji: končana osemletka, izpit A kategorije, poskusno delo 1 mesec, starost nad 18 let

za določen čas – nadomestovanje delavca, ki je na odsluženju vojaškega roka.

Vabimo, da se kandidati za navedeno delovno mesto osebno zgledajo v kadrovskem oddelku podjetja ali pošljejo pismene ponudbe v roku 8 dni od objave na naslov: Helios, kemična industrija Domžale, Ljubljanska 114.